16.05.2022

DOSSIER

Fundació Escola Cristiana de Catalunya

IMPORTANT: **L'ús i la difusió d'aquest dossier està limitat a la persona que l'ha rebut.** No està permès remetre'l a altres persones o la seva explotació comercial. La difusió pública o l'enviament a tercers vulnera la normativa vigent en matèria de propietat intel·lectual i pot ser denunciada i sancionada pels organismes públics i privats que vetllen pel compliment d'aquesta normativa. La seva vulneració serà responsabilitat de la persona que efectuï el reenviament o difusió pública.

animaset
media i comunicació

Sumari

La comunitat educativa es manifesta contra Cambray 4
La Vanguardia en català , **Edició**: General **Audiència**: 243.000 **Difusió**: 40.412 **Valor**: 5.548€

Cataluña contará el recreo para cumplir con el 25% de castellano 5
ABC , **Edició**: NACIONAL **Audiència**: 430.000 **Difusió**: 57.005 **Valor**: 23.525€

El consens sobre el català al'escola sucumbeix a la pugna independentista 6
La Vanguardia en català , **Edició**: General **Audiència**: 243.000 **Difusió**: 40.412 **Valor**: 11.389€

Las guarderías privadas podrán integrarse en la red municipal 7
El Periódico , **Edició**: GENERAL **Audiència**: 361.000 **Difusió**: 60.870 **Valor**: 11.218€

Un millar de personas salen a la calle en defensa de la educación pública catalana y calientan motores para las huelgas... 8
elperiodicodearagon.com **Audiència**: 1.060.762 **Valor**: 1.315€

Més de 1.000 persones es manifesten a Barcelona a favor de l'escola pública 10
segre.com **Audiència**: 304.989 **Valor**: 378€

La manifestación de la comunidad educativa contra el consejero Cambray pincha 12
elpais.com **Audiència**: 45.254.454 **Valor**: 56.115€

Els docents protesten contra la gestió de Cambray a Barcelona 14
diaridegirona.cat **Audiència**: 366.383 **Valor**: 454€

Més enllà dels cinc dies de vacances 15
El Punt Avui , **Edició**: GENERAL **Audiència**: 106.000 **Difusió**: 22.037 **Valor**: 630€

Cambray tacha de aberración pedagógica el modelo bilingüe en las aulas 16
cronicaglobal.com **Audiència**: 1.358.861 **Valor**: 1.684€

Los libros de texto de Cataluña para el próximo curso no prevén más castellano 17
abc.es **Audiència**: 22.953.955 **Valor**: 28.462€

Cambray, la bestia negra de los sindicatos 18
El País , **Edició**: Catalunya **Audiència**: 99.000 **Difusió**: 11.822 **Valor**: 7.290€

Mil docents escalfen per a les vagues d'aquest mes i del juny 19
El Periódico en Català , **Edició**: General **Audiència**: 116.000 **Difusió**: 21.471 **Valor**: 4.363€

Si no es rectifica, el curs no començarà al setembre 20
El Punt Avui , **Edició**: GENERAL **Audiència**: 106.000 **Difusió**: 22.037 **Valor**: 2.108€

Editorial ABC: Otra farsa con el 25 por ciento 21
abc.es **Audiència**: 22.953.955 **Valor**: 28.462€

La guerra entre Esquerra y JxCat allana la aplicación del 25% de castellano 23
larazon.es **Audiència**: 7.861.146 **Valor**: 9.747€

Vaga d'Ensenyament 2022: Tot el que cal saber 25
2020.elnacional.cat **Audiència**: 3.549.057 **Valor**: 4.400€

S'inverteix poc en formació professional | Lluís Espunya i Danés | santa coloma de farners | Educació | L'Econòmic 27
L'Econòmic **Audiència**: 5.977 **Valor**: 24€

S'inverteix poc en formació professional 30
El Punt Avui , **Edició**: Gironines **Audiència**: 106.000 **Difusió**: 22.037 **Valor**: 2.844€

Les aules són una oportunitat d'or 31
El Punt Avui , **Edició**: Gironines **Audiència**: 106.000 **Difusió**: 22.037 **Valor**: 1.762€

Canvi educatiu i eines d'organització i gestió 32
El Punt Avui , **Edició**: Gironines **Audiència**: 106.000 **Difusió**: 22.037 **Valor**: 2.057€

El linchamiento de la profesora Josefina Albert 33
Diari de Tarragona , **Edició**: GENERAL **Audiència**: 75.000 **Difusió**: 7.650 **Valor**: 2.257€

La sempre necessària utilitat de la filosofia 34
diaridegirona.cat **Audiència**: 366.383 **Valor**: 454€

Las familias se organizan ante la falta de plazas endémica en las escuelas de Barcelona 36
cronicaglobal.com (PW) **Audiència**: 1.358.861 **Valor**: 1.685€

Las becas de comedor no llegan a más de un millón niños que viven en situación de pobreza 38
La Sexta **Audiència**: 6.752.410 **Valor**: 8.372€

Projecte de descoberta de la natura per als alumnes de Primària 39
Diari de Tarragona , **Edició**: GENERAL **Audiència**: 75.000 **Difusió**: 7.650 **Valor**: 663€

Tarragona manté l'oferta de places a les llars d'infants municipals de cara al proper curs 40
Tarragona Ràdio **Audiència**: 11.425 **Valor**: 24€

L'Institut Cendrassos de Figueres llança el seu primer mini satèl·lit 41
Emporda. info **Audiència**: 88.072 **Valor**: 109€

L'autonomia a les escoles va ser fonamental per a l'èxit de Portugal 42
Ara , **Edició**: General **Audiència**: 98.000 **Difusió**: 16.110 **Valor**: 1.735€

Los detectives de la ESO: de las redes sociales al papel 43
elperiodicodearagon.com **Audiència**: 1.060.762 **Valor**: 1.315€

NOTÍCIES DESTACADES

LA VANGUARDIA

Mitjà: La Vanguardia en català
Publicat: 15/05/2022
Edició: General
Secció: SOCIEDAD SOCIETAT

Audiència: 243.000 Lectores
Difusió: 40.412 Ejemplares
Valor: 5.548€

El consens sobre el català a l'escola sucumbeix a la pugna independentista

Junts i ERC xoquen per la sortida: ignorar els tribunals o respectar el pacte

LUIS B. GARCÍA
Barcelona

El consens pel català a les escoles, tema troncal de la política i la societat catalana des de la implantació de la democràcia, perilla a causa de la inacabable pugna entre els partits independentistes. Trencat el bloc que un dia els va aplegar durant el procés, ERC i Junts caminen ara per ribes oposades del mateix riu, però els resulta irresistible vigilar-se de reüll i llançar-se algun roc.

Mogut pel seu entorn més insurrecte, Junts es va desmarcar sense embuts aquesta setmana de l'acord que va firmar fa dos mesos amb ERC, PSC i En Comú Podem per reformar la llei de Política Lingüística (LPL), el paraigua normatiu amb què es pretenia rescatar el català de l'atzucac judicial.

Els postconvergents han fet miques un consens de 106 diputats, el 80% del Parlament. I els republicans no s'atreveixen, de moment, a aparèixer a la foto sols amb el PSC i els comuns, encara que sigui una via de solució a la sentència que obliga a implantar un 25% de castellà a les aules. Però tampoc no estan per "desobeir" les "inacceptables ingerències dels tribunals espanyols", com exigeix Junts. Els jutges exigeixen que s'apliqui ara mateix un 25% de castellà. El pacte polític trencat per Junts pretenia assegurar que el català continua sent la llengua vehicular a l'escola garantint la "presència" del castellà (encara que sense percentatges).

Ningú no cedeix i s'imposa la tàctica partidista. I això que el pacte va sorgir després de dos mesos d'intenses negociacions en què no va ser fàcil congeniar sensibilitats tan oposades. Va quedar lligat amb el beneplàcit de la direcció del partit de Carles Puigdemont, amb Jordi Sànchez i la presidenta del Parlament Laura Borràs com a avaladors directes, tot i que una font de Junts renegava aquesta setmana del consens al·legant que no va passar el filtre de l'executiva del partit i que alguns dels seus valedors ja ni són a la direcció.

La mateixa font situa el nivell de la discrepància amb ERC: "Hi ha dues maneres d'acatar, una no fer res i aplicar la sentència del 25% de castellà, i la segona, reformar la llei; també podem desobeir, però només desobeïm els independentistes", retreu. "El que no farem serà reformar la llei per salvar un conseller", remata, en referència al titular d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray (ERC).

JxCat es desdiu de l'acord abans de ser renovat; els republicans valoren si el mantenen sense el seu soci

Esquerra lamenta que els seus socis tornin a fallar: "Ho van fer amb la taula de negociació amb el Govern; amb els pressupostos, només per incomodar el president, tot i que els comptes eren de Jaume Giró –de Junts–; i ara amb el català". La sensació és que "en els grans temes, desapareixen". Els socialistes reblen: "Cada vegada que poden ERC i Junts s'empenyen al precipici".

A Junts asseguren que han provat d'arribar a acords amb les entitats educatives més reticents per tornar al consens i que han treballat esmenes amb els grups polítics per polir el redactat final de la norma. Republicans i socialistes confirmen en part aquesta etapa. ERC explica que hi va haver marge per avançar fins dilluns passat, quan el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que coneixia l'estat de les coses, va dictar la interlocutòria en què urgeix el Govern a aplicar el 25% de castellà a les aules. I el PSC va rebre "canvis quirúrgics" que "eren assumibles", reconeixen, de mans de la Conselleria de Cultura.

Però Junts es va tancar en banda després de l'última ordre del TSJC. L'endemà, Borràs i Jordi Turull rubricaven l'acord per a una candidatura única en vista al congrés del partit que se celebrarà al juny i hi deixen en mans de la militància el pacte de govern amb ERC a la Generalitat i amb el PSC a la Diputació de Barcelona. Després d'una jornada maratoniana dimecres al Parlament, Junts es desperta dijous donant per morta la via del consens per reformar la LPL. Al·leguen que la interlocutòria fa inútil el consens, però obvien que en realitat el tribunal està allargant el termini per reflotar-lo.

I ara què? ERC no descarta assumir el "cost polític" de pactar amb PSC i comuns, però abans intentarà que Junts rectifiqui o que quedi en evidència una escassa voluntat d'acord. O si més no que Junts permeti la reforma de la LPL amb la seva abstenció.

Els republicans admeten que estan en un compromís: "Si no tira endavant l'acord, Junts dirà que tenia raó, i si tira endavant, parlaran de tripartit d'esquerres". Sospites que els postconvergents corroboren quan no dubten a titllar el consens de "reforma d'esquerres" i adverteixen que, amb aquesta reforma, "qui guanya és el PSC, que vol acatar la sentència".

Els postconvergents plantegen que l'Executiu català aprovi un decret, al marge del que prepara Cambrai per desplegar el consens rubricat, que ignoraria l'ordre del 25% de castellà. Però els socialistes alerten que aquesta també seria una via morta perquè els decrets no poden regular drets fonamentals.

Reflotar el consens sembla la millor sortida, però la pugna partidista s'està imposant en una qüestió extremadament delicada com és la llengua a l'escola.●

La comunitat educativa es manifesta contra Cambray

CÉSAR RANGEL

La protesta del sector educatiu va anar de la plaça Universitat fins a l'Arc de Triomf i va aplegar unes mil cent persones

■ **Més de mil membres de la comunitat educativa van sortir ahir al carrer a Barcelona per exigir "respecte i diàleg" al conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray, en una manifestació en defensa de l'escola pública i prèvia a les vagues convocades per als pròxims 17 i 25 d'aquest mes de maig, a més del 2 i 9 de juny. CCOO, CGT, USTEC-STEC, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d'Estudiants i l'aFFaC, que aplega associacions de famílies d'alumnes de Catalunya, van convocar la protesta en defensa de l'educació pública, de la qual es van despenjar altres sindicats del sector, en desacord amb una de les reivindicacions, la que sol·licita la retirada progressiva dels concerts econòmics. La marxa va aplegar 1.100 persones, segons càlculs de la Guàrdia Urbana, i va tenir lloc cinc dies després que el TSJC donés a Educació un termini de 15 dies per aplicar la sentència que obliga les escoles a oferir el 25% de les assignatures en castellà, de manera que la reivindicació inicial d'una escola pública i de qualitat es va afegir ahir al suport a l'actual model d'escola catalana.**

Els assistents van mostrar el seu suport al model lingüístic i van exigir a la conselleria que doni instruccions clares als equips directius dels centres per aplicar la sentència, alhora que van demanar revertir els efectes de les retallades dels últims anys i destinar un 6% del PIB a l'educació. També van sol·licitar (especialment l'aFFaC) l'activació del decret de l'escola inclusiva i que el departament que dirigeix Gonzàlez-Cambray, a qui acusen de prendre decisions d'esquena a la comunitat educativa, faci marxa enrere en la modificació del calendari escolar, que avança una setmana l'inici del curs. Moltes de les pancartes demanaven la dimissió del conseller ("bye bye Cambray"), que dirigeix el departament "com si fos una gestoria", segons va denunciar el sindicat CC.OO. En termes semblants es va expressar la USTEC, que va retreure al conseller atribuir la indignació només als sindicats. Per la seva part, la CGT va avançar que les protestes es poden arrossegar el pròxim curs escolar. / Efe

ABC

Mitjà: ABC
Publicat: 16/05/2022
Edició: NACIONAL
Secció: SOCIEDAD

Audiència: 430.000 Lectores
Difusió: 57.005 Ejemplares
Valor: 23.525€

Varios niños juegan en el patio de un colegio de Salt, en Gerona // INÉS BAUCELLS

Cataluña contará el recreo para cumplir con el 25% de castellano

- La estratagema consistirá en defender que los niños hablan demasiado español en sus ratos de libertad
- Los tribunales, que fijan el porcentaje para las materias en el aula, consideran que la inmersión no es aplicable

DANIEL TERCERO
BARCELONA

«La ley es un pretexto. Hemos de ser más listos que ellos». La Generalitat de Cataluña tratará de engañar al Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC) haciéndole ver que, en las escuelas y los institutos de la comunidad, se aplica más del 25 por ciento en español de las horas del tiempo que los alumnos pasan en los centros educativos. Si hasta hace solo unos meses la palabra tabú para el nacionalismo catalán, incluso para los socialistas, era el concepto «inmersión» a partir de ahora habrá que retener la palabra «holístico». Es decir, que se cuenten las horas fuera de las aulas pero dentro del centro, o vinculadas a él, para el cómputo lingüístico. El patio, el comedor, las actividades extraescolares, la interacción personal entre alumnos, la búsqueda de información en internet o en la biblioteca para un trabajo (aunque este se entregue en catalán)... Ámbitos en donde la libertad de los alumnos se impone, no sin dificultad. Todo suma.

La que fuera consejera de Educación con CiU entre 2010 y 2016, Irene Rigau, está detrás de la intentona de reformar la Ley de Política Lingüística con el fin de dar forma a la estratagema nacionalista. Hace unos días, en un diario regional, señalaba el camino. No hay que impartir una asignatura en español, ni dar un solo minuto de esta lengua en Infantil. Lo que hay que hacer es computar las horas que los alumnos utilizan «materiales» en español. «Hemos de hacer una disposición (en la ley autonómica) que diga que solo se aplicará (el 25 por ciento) cuando haya dominio oral del catalán», añadía en declaraciones al 'Ara'.

Bilingüismo oficial

Rigau, que ha coordinado de alguna manera la iniciativa legislativa que incluye al PSC y los comunes y de la que Junts se ha desmarcado, finalmente, sabe lo que es dilatar en el tiempo una decisión de los tribunales hasta el punto de pensar que los ha engañado. Poco antes de su mandato como consejera se dio a conocer la sentencia del Tribunal Constitucional 31/2010 sobre el Estatuto de Autonomía. Aunque este fallo, respecto al régimen lingüístico en las aulas catalanas, reitera lo manifestado por el Alto Tribunal en 1994, es cierto: marcó un antes y un después.

Desde entonces, no hay tribunal que no sea claro y conciso y no haga referencia a la sentencia 31/2010: el sistema lingüístico aplicable no puede ser el de la inmersión, si este consiste en que el cien por cien de la asignaturas se imparten en catalán. El legislador autonómico catalán, al apostar por no separar a los niños por lengua –la doble vía que se aplica en el País Vasco, por ejemplo–, apostó, señalan los jueces, por el bilingüismo o conjunción lingüística. Y este sistema afecta a las dos lenguas oficiales.

De aquellos lodos, estos barros. La última batalla nacionalista contra el TSJC –la aplicación forzosa del 25 por ciento– no es más que la escenificación de una orden judicial no acatada. Y ahora la Generalitat, a través de los

ABC

Mitjà: ABC
Publicat: 16/05/2022
Edició: NACIONAL
Secció: SOCIEDAD

Audiència: 430.000 Lectores
Difusió: 57.005 Ejemplares
Valor: 23.525€

Desde 2010, todos los tribunales, de forma reiterada e insistente, declaran ilegal la aplicación de la inmersión

El Síndic aporta a la Generalitat una base estadística sui géneris para defender la estrategia de hacer más catalán

partidos en el Parlamento catalán, el Consejo Lingüístico Asesor –creado 'ad hoc'– y el Síndic de Greuges, como puntas de lanza, tratan de impedir el cumplimiento de una resolución de los tribunales. Una vez más.

En este sentido, no parece importarle a la Generalitat que el porcentaje de uso de español –más allá de la materia estrictamente lingüística– fijado por el TSJC –tras reiterados incumplimientos previos para que la Consejería de Educación lo fijara y ante la imposibilidad de que esta administración demostrara que aplicaba el bilingüismo, como decía en los procesos judiciales– se concreta en impartir una de las materias troncales, al menos, en cada una de las lenguas oficiales de Cataluña. No computa, como parece lógico, la lengua en la que hablen los niños en el patio, en el comedor o en las extraescolares.

«Más catalán»

Pero la estrategia será esa y así han empezado a difundirlo. Lo dijo, solemnemente, Josep Gonzàlez-Cambray, consejero de Educación, a las puertas del edificio de la Consejería tras la última interlocutoria del TSJC: «El año que viene habrá más horas de catalán en las escuelas». Y lo repitió, casi literalmente, la portavoz de la Generalitat, Patrícia Plaja. Justo lo contrario de lo que ordena el TSJC. Para la Generalitat ya se hace más del 25 por ciento de español en los colegios. Demasiado, además, según Gonzàlez-Cambray y Plaja. Es más, hay que corregir el exceso para dejarlo en el 25 por ciento. Más catalán y menos español.

Las cifras, para defender este artificio, las aporta Rafael Ribó, el Síndic de Greuges, que siempre que puede sale al rescate de la Generalitat en lugar de defender a los ciudadanos que acuden a los tribunales y ganan las sentencias. Para Ribó, los centros educativos son un todo, que se ha de evaluar holísticamente, y, por lo tanto, en base a un muestreo realizado en diversos colegios seleccionados –y estableciendo un cómputo sui géneris para este caso–, los niños de Primaria utilizan el español (comedor, patio...) un 33,1 por ciento del tiempo en el que están en la escuela. Excesivo.

Carme Junyent, presidenta del Consejo Lingüístico Asesor, a quien corresponde la frase con la que arranca este texto, explicó en 'Vilaweb' la estratagema: «No dejar perder ningún ámbito de uso espontáneo: el comedor, el patio... Es mucho más importante el uso espontáneo que no el uso escrito».

Los libros de texto para el próximo curso no prevén más español

▸ Las editoriales no han recibido ninguna instrucción de la Generalitat para elaborar más libros que otros años

ESTHER ARMORA
BARCELONA

Los libros de texto para el próximo curso escolar están a punto de ir a imprenta. Las editoriales han trabajado a contrarreloj para servir a los centros educativos unos materiales elaborados en base a borradores, en espera de que algunas comunidades como Cataluña cierren el redactado final de sus currículos para las etapas de Infantil, Primaria, Secundaria y Bachillerato.

A la intranquilidad que les provoca trabajar en base a textos provisionales se añade ahora la generada por la sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC), que planea desde noviembre –cuando la hizo firme el Tribunal Supremo (TS)– como una espada de Damocles sobre el sistema educativo catalán, y obliga a la Generalitat a impartir un 25 por ciento más de clases en castellano, algo que, en la práctica, según reconocen de forma oficiosa, les obligaría a planificar más oferta de libros y manuales redactados en la lengua oficial del Estado.

Son conscientes de que esa falta de previsión podría suponer un desabastecimiento, teniendo en cuenta que en Cataluña hay cerca de 4.000 centros educativos (escuelas e institutos) en los que, de cumplirse el dictado judicial, debería impartirse una materia troncal más en castellano.

Pese a estar acostumbrados a «trabajar bajo presión» y a «responder a necesidades múltiples», ya que deben crear 17 ediciones distintas adaptadas a las normativas de cada comunidad autónoma, los editores admiten que «nunca habían elaborado los textos entre tanta incertidumbre». «Al temor de que se incluyan variaciones de contenido en el último momento se suman este año derivadas políticas como el fallo del castellano que complican aún más nuestro trabajo», precisan fuentes del sector editorial. «Si se ejecuta el fallo y se deben editar más manuales en castellano lo haremos, sin lugar a dudas. Sin embargo, por ahora no hemos recibido ninguna notificación por parte de la Generalitat de que haya ningún cambio», precisa José Moyano, presidente de la Asociación Nacional de Editores de Libros y Material de Enseñanza (Anele), a la que están asociadas las editoriales que más se utilizan en Cataluña como Cruïlla, Barcanova, Santillana, Teide o Edebé, entre otras.

Sin instrucciones

En la misma línea que Anele, portavoces del Gremio de Editores de Cataluña consultados por ABC admiten la «inquietud» que les genera elaborar los manuales y las guías docentes para el próximo curso en base a borradores. Admiten, igualmente, no haber recibido ninguna instrucción del departamento de Educación en concreto con respecto a que deban producir más libros en castellano. «Si no hay cambios en el currículo a nosotros no nos afecta. Nos movemos en base a las directrices del texto del decreto», aclaran. En cuanto a la lengua en la que se editan los ejemplares dirigidos a Cataluña, los editores siguen, pues, el mismo patrón que en años anteriores; el que dicta la inmersión, con prácticamente todas las materias en catalán.

Tanto la asociación nacional de editores de libros de texto como los editores catalanes saben que, aunque el formato de papel les deja pocas opciones de reaccionar si hay cambios de última hora, tienen margen a través de los contenidos digitales. «Todos los proyectos educativos son híbridos (versión papel y digital). Las licencias digitales nos dan más flexibilidad para reaccionar ante posibles cambios», coinciden. Cuentan con ese as en la manga.

La opción de las fichas

Por su parte, las asociaciones que velan por proteger los derechos lingüísticos de profesores y alumnos en Cataluña no esconden su preocupación por la situación. «La obligación de cumplir la sentencia del mínimo del 25 por ciento se conoce desde noviembre. Ahora, en puertas de una ejecución forzosa, las editoriales no tienen ninguna petición explícita del departamento para elaborar manuales que den soporte a las asignaturas troncales en castellano. Su irresponsabilidad es proporcional a su victimismo», denuncia Ana Losada, presidenta de la Asamblea por una Escuela Bilingüe (AEB), entidad que ha reclamado la ejecución forzosa de la sentencia. «Los profesores deberán crear nuevas programaciones didácticas sin poder hacer servir un manual como apoyo, pero hay suficiente oferta para elaborar fichas que puedan cubrir esta carencia», dice Losada y advierte de que «haremos un seguimiento de que el material sea en castellano a partir del próximo curso, no hay excusas».

Las editoriales cierran sus productos con la incertidumbre de no saber si serán los definitivos o habrá un cambio de menú a última hora. Trabajan ajustándose a lo que dicta la normativa. Se ven capacitados para reaccionar pero no les gusta la improvisación. «A ver cuando se toma la educación en serio», denuncia el presidente de Anele.

En Cataluña, hay cerca de 4.000 centros educativos que deberán impartir una asignatura troncal más en castellano

Libros de Historia de España de Bachillerato en Cataluña // I. B.

LA VANGUARDIA

Mitjà: La Vanguardia en català
Publicat: 15/05/2022
Edició: General
Secció: SOCIEDAD SOCIETAT

Audiència: 243.000 Lectores
Difusió: 40.412 Ejemplares
Valor: 11.389€

El consens sobre el català a l'escola sucumbeix a la pugna independentista

Junts i ERC xoquen per la sortida: ignorar els tribunals o respectar el pacte

LUIS B. GARCÍA
Barcelona

El consens pel català a les escoles, tema troncal de la política i la societat catalana des de la implantació de la democràcia, perilla a causa de la inacabable pugna entre els partits independentistes. Trencat el bloc que un dia els va aplegar durant el procés, ERC i Junts caminen ara per ribes oposades del mateix riu, però els resulta irresistible vigilar-se de reüll i llançar-se algun roc.

Mogut pel seu entorn més insurrecte, Junts es va desmarcar sense embuts aquesta setmana de l'acord que va firmar fa dos mesos amb ERC, PSC i En Comú Podem per reformar la llei de Política Lingüística (LPL), el paraigua normatiu amb què es pretenia rescatar el català de l'atzucac judicial.

Els postconvergents han fet miques un consens de 106 diputats, el 80% del Parlament. I els republicans no s'atreveixen, de moment, a aparèixer a la foto sols amb el PSC i els comuns, encara que sigui una via de solució a la sentència que obliga a implantar un 25% de castellà a les aules. Però tampoc no estan per "desobeir" les "inacceptables ingerències dels tribunals espanyols", com exigeix Junts. Els jutges exigeixen que s'apliqui ara mateix un 25% de castellà. El pacte polític trencat per Junts pretenia assegurar que el català continua sent la llengua vehicular a l'escola garantint la "presència" del castellà (encara que sense percentatges).

Ningú no cedeix i s'imposa la tàctica partidista. I això que el pacte va sorgir després de dos mesos d'intenses negociacions en què no va ser fàcil congeniar sensibilitats tan oposades. Va quedar lligat amb el beneplàcit de la direcció del partit de Carles Puigdemont, amb Jordi Sànchez i la presidenta del Parlament Laura Borràs com a avaladors directes, tot i que una font de Junts renegava aquesta setmana del consens al·legant que no va passar el filtre de l'executiva del partit i que alguns dels seus valedors ja ni són a la direcció.

La mateixa font situa el nivell de la discrepància amb ERC: "Hi ha dues maneres d'acatar, una no fer res i aplicar la sentència del 25% de castellà, i la segona, reformar la llei; també podem desobeir, però només desobeïm els independentistes", retreu. "El que no farem serà reformar la llei per salvar un conseller", remata, en referència al titular d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray (ERC).

JxCat es desdiu de l'acord abans de ser renovat; els republicans valoren si el mantenen sense el seu soci

Esquerra lamenta que els seus socis tornin a fallar: "Ho van fer amb la taula de negociació amb el Govern; amb els pressupostos, només per incomodar el president, tot i que els comptes eren de Jaume Giró –de Junts–; i ara amb el català". La sensació és que "en els grans temes, desapareixen". Els socialistes reblen: "Cada vegada que poden ERC i Junts s'empenyen al precipici".

A Junts asseguren que han provat d'arribar a acords amb les entitats educatives més reticents per tornar al consens i que han treballat esmenes amb els grups polítics per polir el redactat final de la norma. Republicans i socialistes confirmen en part aquesta etapa. ERC explica que hi va haver marge per avançar fins dilluns passat, quan el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que coneixia l'estat de les coses, va dictar la interlocutòria en què urgeix el Govern a aplicar el 25% de castellà a les aules. I el PSC va rebre "canvis quirúrgics" que "eren assumibles", reconeixen, de mans de la Conselleria de Cultura.

Però Junts es va tancar en banda després de l'última ordre del TSJC. L'endemà, Borràs i Jordi Turull rubricaven l'acord per a una candidatura única en vista al congrés del partit que se celebrarà al juny i hi deixen en mans de la militància el pacte de govern amb ERC a la Generalitat i amb el PSC a la Diputació de Barcelona. Després d'una jornada maratoniana dimecres al Parlament, Junts es desperta dijous donant per morta la via del consens per reformar la LPL. Al·leguen que la interlocutòria fa inútil el consens, però obvien que en realitat el tribunal està allargant el termini per reflotar-lo.

I ara què? ERC no descarta assumir el "cost polític" de pactar amb PSC i comuns, però abans intentarà que Junts rectifiqui o que quedi en evidència una escassa voluntat d'acord. O si més no que Junts permeti la reforma de la LPL amb la seva abstenció.

Els republicans admeten que estan en un compromís: "Si no tira endavant l'acord, Junts dirà que tenia raó, i si tira endavant, parlaran de tripartit d'esquerres". Sospites que els postconvergents corroboren quan no dubten a titllar el consens de "reforma d'esquerres" i adverteixen que, amb aquesta reforma, "qui guanya és el PSC, que vol acatar la sentència".

Els postconvergents plantegen que l'Executiu català aprovi un decret, al marge del que prepara Cambrai per desplegar el consens rubricat, que ignoraria l'ordre del 25% de castellà. Però els socialistes alerten que aquesta també seria una via morta perquè els decrets no poden regular drets fonamentals.

Reflotar el consens sembla la millor sortida, però la pugna partidista s'està imposant en una qüestió extremadament delicada com és la llengua a l'escola.●

La comunitat educativa es manifesta contra Cambray

■ Més de mil membres de la comunitat educativa van sortir ahir al carrer a Barcelona per exigir "respecte i diàleg" al conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray, en una manifestació en defensa de l'escola pública i prèvia a les vagues convocades per als pròxims 17 i 25 d'aquest mes de maig, a més del 2 i 9 de juny. CCOO, CGT, USTEC-STEC, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d'Estudiants i l'aFFaC, que aplega associacions de famílies d'alumnes de Catalunya, van convocar la protesta en defensa de l'educació pública, de la qual es van despenjar altres sindicats del sector, en desacord amb una de les reivindicacions, la que sol·licita la retirada progressiva dels concerts econòmics. La marxa va aplegar 1.100 persones, segons càlculs de la Guàrdia Urbana, i va tenir lloc cinc dies després que el TSJC donés a Educació un termini de 15 dies per aplicar la sentència que obliga les escoles a oferir el 25% de les assignatures en castellà, de manera que la reivindicació inicial d'una escola pública i de qualitat es va afegir ahir al suport a l'actual model d'escola catalana.

CÉSAR RANGEL

La protesta del sector educatiu va anar de la plaça Universitat fins a l'Arc de Triomf i va aplegar unes mil cent persones

Els assistents van mostrar el seu suport al model lingüístic i van exigir a la conselleria que doni instruccions clares als equips directius dels centres per aplicar la sentència, alhora que van demanar revertir els efectes de les retallades dels últims anys i destinar un 6% del PIB a l'educació. També van sol·licitar (especialment l'aFFaC) l'activació del decret de l'escola inclusiva i que el departament que dirigeix Gonzàlez-Cambray, a qui acusen de prendre decisions d'esquena a la comunitat educativa, faci marxa enrere en la modificació del calendari escolar, que avança una setmana l'inici del curs. Moltes de les pancartes demanaven la dimissió del conseller ("bye bye Cambray"), que dirigeix el departament "com si fos una gestoria", segons va denunciar el sindicat CC.OO. En termes semblants es va expressar la USTEC, que va retreure al conseller atribuir la indignació només als sindicats. Per la seva part, la CGT va avançar que les protestes es poden arrossegar el pròxim curs escolar. / Efe

Mitjà: El Periódico
Publicat: 15/05/2022
Edició: GENERAL
Secció: REGIONAL Barcelona

Audiència: 361.000 Lectores
Difusió: 60.870 Ejemplares
Valor: 11.218€

Joan Cortadellas

Aula de la Escola Bressol Municipal Els Gats de Barcelona.

EDUCACIÓN

Barcelona ultima un reglamento para dotarse de una nueva vía con la que ofrecer más plazas públicas de 0-3 años y solventar su déficit. Este curso, 2.000 familias se quedaron sin plaza.

Las guarderías privadas podrán integrarse en la red municipal

MONTSE BARAZA
Barcelona

Más de 2.000 familias se han quedado este curso 2021-2022 sin plaza en una guardería municipal de Barcelona. Son un 35% del total que realizó la preinscripción. Estas cifras se vienen repitiendo y evidencian el déficit de oferta pública y la necesidad «imperiosa» de aumentar las plazas de la etapa 0-3 años. En base a esta realidad, el Ayuntamiento de Barcelona prepara un reglamento para integrar a las guarderías privadas a la red pública, siempre y cuando cumplan unos requisitos de espacios y calidad y «siempre que exista un interés público» evidente.

«No serán rescates», advierte de entrada Maria Truñó, comisionada de Educación del ayuntamiento. Será «una vía más» que el consistorio tendrá para aumentar la oferta, junto a las vías clásicas de construcción de nuevos centros o de rehabilitaciones. Subraya también Truñó, que además del interés público, el área de Educación velará para «garantizar que la nueva oferta tenga la misma calidad educativa y de espacios» que las actuales 103 *escoles bressol* municipales, con sus 8.588 plazas, «nuestra joya». «Queremos crecer pero no bajaremos la calidad».

En línea con Europa

El proyecto encaja también con el objetivo de universalizar la educación en la franja de 0 a 3 años, en línea con las directrices europeas.

El borrador ya deja claros los motivos que justifican el reglamento: «Vistas la falta de suelo, el coste elevado de construir nuevos edificios y la imposibilidad de crecer en plazas en las guarderías municipales existentes, la única solución es aprovechar las plazas que ofrecen centros de titularidad privada que voluntariamente soliciten integrarse en el servicio de titularidad pública».

Respecto a los requisitos, hay dos básicos que deben concurrir: que lo solicite la guardería privada y que haya un interés público dado el déficit de plazas en la zona en cuestión. Además, condicionado a la disponibilidad presupuestaria.

El Eixample y Gràcia son las zonas donde más peticiones quedan desatendidas

El consistorio analizará los casos uno a uno y siempre que haya un interés público

Características esenciales

Las guarderías privadas también deberán tener unas características mínimas «que permitan su integración al modelo y estándar de calidad de les *escoles bressol* del ayuntamiento». Estas son tener, lógicamente, la autorización de actividad, disponibilidad del inmueble, que este tenga accesos independientes y perímetro de la escuela de uso exclusivo.

En cuanto al espacio, deberán tener un mínimo de cinco aulas, un patio de al menos 75 metros cuadrados, una sala polivalente de al menos 30 metros cuadrados, una cocina de al menos 20 metros cuadrados con despensa y una sala de profesores y de dirección de 15 metros cuadrados mínimo.

El documento garantiza la continuidad del alumnado inscrito en el centro en el momento de inicio del proceso de integración.

A efectos de los trabajadores de las guarderías, el reglamento contempla integrar al personal docente que tenga contrato indefinido y que tenga las titulaciones que fija la normativa vigente. El personal de cocina, limpieza, monitores y otro personal no docente podrá ser subrogado. La dirección quedará en manos de personal funcionario del servicio educativo.

El ayuntamiento se ha inspirado en el decreto de la Generalitat que funciona solo para las etapas de infantil de segundo ciclo, primaria y secundaria y que permite al Departament d'Educació estudiar la integración de colegios concertados a la red pública si estos lo solicitan y si hay necesidades de escolarización en la zona.

En el caso de las *escoles bressol* públicas, la titularidad es del consistorio, que no tenía un marco legal propio que permitiera transitar por esta vía. El nuevo reglamento viene a cubrir este vacío.

«El reglamento establece un marco general. A partir de aquí, hay muchas casuísticas e iremos viendo caso a caso», explica Truñó, que apunta que el proceso de integración se podrá abrir a petición de la guardería interesada, de oficio por parte del consistorio o a través de una convocatoria específica para una zona determinada.

Tres asociaciones

Aclara la comisionada que no hay por ahora ningún proyecto concreto sobre la mesa. Los barrios pertenecientes al Eixample y Gràcia son los que cada año registran más demanda y donde quedan más familias desatendidas.

En Barcelona hay unas 150 guarderías privadas integradas en alguna de las tres asociaciones existentes: la Associació Catalana de Llars d'Infants, la Associació de Llars d'Infants de Catalunya y la Coordinadora d'Escoles Bressol de Catalunya. Con estas tres entidades, que ya tienen el borrador del reglamento, se reunirá el consistorio los próximos días 19, 23 y 26 de mayo para analizarlo conjuntamente e introducir aportaciones.

El calendario con el que trabaja el consistorio es tener aprobado el reglamento en un plazo de seis meses, para luego pasarlo por comisión de gobierno y por el pleno municipal. Podría entrar en vigor cara al curso 23-24.

Admite Truñó que el descenso de la natalidad es un factor que añade «un nivel de incertidumbre importante», pero el consistorio se guía por las cifras que reflejan que hay más demanda que oferta: «Asumimos la incertidumbre de aquí a 10 años vista. Pero como ahora tenemos déficit, actuaremos ahí para atender la demanda y universalizar», defiende. ■

TOTES LES NOTÍCIES

Mitjà: elperiodicodearagon.com
Publicat: 14/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.elperiodicodearagon.com/sociedad/2022/05/14...
Audiència: 1.060.762 Lectores
Valor: 1.315€

Un millar de personas salen a la calle en defensa de la educación pública catalana y calientan motores para las huelgas de mayo y junio

Unas 1.100 personas, según datos facilitados por la Guardia Urbana, de varios **sindicatos de docentes**, el **Sindicato de Estudiantes** (SE) y la Asociación de Federaciones de Familias de Catalunya (**aFFaC**), han salido a la calle este sábado en Barcelona para manifestarse en defensa de la **educación pública catalana** y en contra de la gestión del 'conseller' de Educació, **Josep Gonzàlez-Cambray**.

Esta **manifestación** servirá para calentar motores cara a las jornadas de huelga convocadas por los días 17 y 25 de mayo y 2 y 9 de junio, con las que los profesores buscan forzar al Departament d'Educació a aceptar algunas de sus reivindicaciones.

La **comunidad educativa** ha llegado a esta manifestación tras una semana marcada por la resolutoria del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) que da al Departament d'Educació 15 días (el plazo vence el 30 de mayo) para que dé instrucciones a las escuelas para que apliquen la sentencia que obliga a impartir un 25% de las clases en castellano.

En este escenario político-judicial, una de las reivindicaciones de los convocantes de la manifestación ha tenido especial peso: la exigencia a Educació de que asuma su responsabilidad en la defensa de la inmersión lingüística y de que dé cobertura legal a todo el personal de los centros educativos. El profesorado está inquieto y espera que el 'conseller' Josep Gonzàlez-Cambray dé indicaciones claras de lo que hay que hacer. Muchos de ellos confiaban en que la **modificación de la ley de política lingüística** permitiría sortear la sentencia, pero el desmarque de Junts ha dejado el pacto lingüístico encallado por ahora. A la espera de que el Parlament desatasque el proyecto y de que Educació dé instrucciones, Òmnium Cultural ha activado la vía judicial para evitar la ejecución de la sentencia. "No dejaremos solos a profesores, alumnos y familias", decía el presidente de la entidad, Xavier Antich.

No es la defensa del modelo lingüístico la única de las reivindicaciones de la movilización de este sábado. Otras demandas son la inversión del 6% del PIB en educación, **revertir los recortes** de la última década, el despliegue del decreto de **escuela inclusiva**, la retirada de la **orden del calendario** que avance el inicio del curso, el rechazo a los **nuevos currículums** o la retirada progresiva de los conciertos --el desacuerdo en este punto ha provocado que algunos sindicatos se hayan desmarcado de esta protesta--.

En este sentido, la presidenta de la aFFaC, **Belén Tascón**, ha criticado durante la manifestación de este sábado que el Departament d'Educació les deje al margen de la organización de las extraescolares de septiembre y ha dicho que "sin las familias las escuelas no funcionan".

La manifestación ha salido **a las 12.00 de la plaza Universitat** para iniciar un trayecto que finalizaba en el parque de la Ciutadella. Los convocantes han organizado una jornada lúdico-reivindicativa que incluirá una paella popular y, a partir de las 16.30, actividades infantiles y

charlas de docentes.

Servicios mínimos de las huelgas

La primera de las jornadas de huelga convocadas unitariamente por los sindicatos de docentes será este **martes 17 de mayo**. Será un **paro parcial, de 08.00 a 10.00** horas, al igual que el del 2 de junio. Los paros del 25 de mayo y 9 de junio serán completos. El Departament de Treball ha hecho ya públicos los servicios mínimos para estos días. En todos los centros educativos deberá haber:

- Una persona del equipo directivo (director, coordinador, jefe de estudios, secretaria) y en el caso de las guarderías, un miembro del claustro.
- En infantil, primaria y ESO, un docente por cada tres aulas
- En escuelas de educación especial, el 50% de la plantilla del centro
- En las guarderías, el 50% de la plantilla del centro.
- Para el complejo educativo de Tarragona, el 50% del personal de comedor y cocina, una persona de mantenimiento por turno y mantenimiento del servicio habitual en enfermería y vigilancia.

Mitjà: segre.com
Publicat: 14/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.segre.com/noticies/panorama/2022/05/14/mes_...
Audiència: 304.989 Lectores
Valor: 378€

Més de 1.000 persones es manifesten a Barcelona a favor de l'escola pública

Centenars de persones han sortit al carrer aquest dissabte al migdia per manifestar-se en contra de la gestió del conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray. Els manifestants s'han concentrat a les dotze a la plaça Universitat i han engegat una marxa fins al parc de la Ciutadella. La protesta ha aplegat els sindicats dels sector -a excepció de la UGT que no està d'acord en eliminar les escoles concertades-, però també les famílies i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

La presidenta de l'aFFaC, Belén Tascón, ha criticat que la conselleria els deixi al marge de l'organització de les extraescolars de setembre i ha dit que "sense les famílies, les escoles no funcionen".

La manifestació d'aquest dissabte en defensa de l'escola pública és el preludi de les quatre jornades de vaga convocades per als propers 17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny. La protesta ha estat convocada pels sindicats CCOO, CGT, USTEC-STEC, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d'Estudiants i l'aFFaC, que reuneix associacions de famílies d'alumnes de Catalunya. Alguns sindicats com la UGT i l'USOC s'han desmarcat de la protesta, ja que estan en desacord amb una de les reivindicacions, que és la demanda d'eliminar els concerts.

Aquest és el primer cop que les famílies se sumen a la protesta. La presidenta de l'aFFaC, Belén Tascón, ha explicat alguns dels motius que els han portat a sumar-se a la manifestació són la demanada d'una eliminació progressiva dels concerts educatius i també la reclamació que s'apliqui el Decret d'Inclusió. Tascón s'ha mostrat molt crítica amb la decisió del Departament d'Educació de cedir les activitats de lleure durant les tardes de setembre a empreses privades. Per ella, "si l'escola pública funciona és gràcies a les Afes i les Ampes que estan copagant molts serveis de l'educació pública que haurien de ser gratuïts". A més, ha titllat de "menyspreu i falta de respecte" les paraules de Cambray acusant les AFA de ser entitats amb un "funcionament irregular".

També els estudiants s'han sumat a la protesta d'aquest 14 de maig. El portaveu del Sindicat d'Estudiants, Oriol González, creu que és "molt necessària" la unitat de tot el sector educatiu "per tots els atacs que estan fent des del govern de la Generalitat i de l'Estat i que afecten el dia a dia de la comunitat educativa". González ha criticat la pujada de les ràtios i de les taxes que "impedeixen els estudiants accedir a l'educació pública".

Alguns dels lemes que s'han sentit durant la protesta són 'Això no és docència, és supervivència', 'On és, no el veiem el 6%', 'Els diners públics, a l'escola pública' o 'Cambray cessament'. Els assistents també han mostrat el seu suport al model lingüístic i han exigit a la conselleria que doni ordres "clares" als equips directius per aplicar la sentència del TSJC. A més, han reclamat que es reverteixin les retallades i que es destini el 6% del PIB a l'educació.

Des del sindicat USTEC-STEC, Iolanda Segura, ha insistit en la importància que es tracti d'una manifestació de tota la comunitat educativa i, sobretot, que també s'hi hagin sumat les famílies. "Cambray sempre ha volgut fer veure que els únics indignats érem els sindicats, però ara veiem que és tota la comunitat educativa que està en desacord en la seva manera de procedir".

Per la seva banda, la secretària general de la federació d'educació de CCOO, Teresa Esparbé, ha criticat que la conselleria funciona com una "gestoria" i, en canvi, "no té en compte la comunitat educativa i l'educació, que té ànima i s'ha d'anar teixint a poc a poc, com un puzle".

La Intersindical també s'ha mostrat contenta perquè tota la comunitat educativa s'hagi sumat a la protesta. La seva portaveu d'educació, Núria Pastor, ha deixat clar que "el malestar que s'està vivint és col·lectiu". Per la seva part, Marta Minguella, secretària general d'ensenyament de la CGT, ha recordat que la setmana que ve s'inicia un nou període de vagues i deixa clar que "si el govern es pensa que acabant el curs la cosa es calmarà s'equivoca". "El curs que ve serà un curs de conflicte si no se soluciona perquè estem disposades a defensar l'educació pública", ha assegurat.

La marxa, que s'ha iniciat a les 12 del migdia a Plaça Universitat, ha culminat amb una paella popular al parc de la Ciutadella, a tocar del passeig de Lluís Companys i continuarà amb un reguitzell de xerrades i debats al voltant dels temes que els sindicats reclamen al Departament d'Educació, com l'ajornament del nou currículum o la lluita contra la segregació.

La jornada tindrà activitats infantils per a les famílies que participin a la manifestació, com un taller de circ i un espectacle d'animació.

Mitjà: elpais.com
Publicat: 14/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://elpais.com/espana/catalunya/2022-05-14/la-manif...
Audiència: 45.254.454 Lectores
Valor: 56.115€

La manifestación de la comunidad educativa contra el consejero Cambray pincha | Cataluña | EL PAÍS

Manifestación de profesores, estudiantes y familias a favor de la educación pública, este sábado en Barcelona.Massimiliano Minocri (EL PAÍS)

La manifestación en favor de la educación pública y contra el consejero de Educación, Josep Gonzàlez-Cambray, no ha logrado la concurrencia esperada. Unas 1.000 personas, según la Guardia Urbana, han marchado este sábado por el centro de Barcelona por “una escuela pública de calidad y en catalán” y para exigir respeto y diálogo al consejero. Sea por el buen tiempo o por el cansancio del sector, la poca capacidad de convocatoria no supone un buen augurio de cara a las nuevas jornadas de huelga anunciadas por los sindicatos: dos días de paro completo -el 25 de mayo y el 9 de junio- y dos parciales, el 17 de mayo y el 2 de junio.

La organización de la manifestación ya partía con cierta polémica. La unidad que los siete sindicatos habían mostrado en los últimos meses se rompió. CCC OO, UGT y la USOC, los sindicatos presentes en la privada, decidieron descolgarse después de que las asociaciones de familias (aFFaC) se sumaran a la manifestación, pero a condición de incluir en las reivindicaciones la supresión de los conciertos educativos. Finalmente, Comisiones sí ha decidido añadirse en el último momento.

La aFFaC ha criticado el “menosprecio y la falta de respeto del Departamento de Educación hacia la comunidad educativa y las familias” y ha denunciado que, en una reunión reciente, sus responsables acusaron a las AFA de “funcionamiento irregular”, y por eso han decidido que las actividades de ocio que se programen en septiembre, para compensar la jornada intensiva, la contraten los directores. Belén Tascón, presidenta aFFaC, ha insistido en la importancia de que sean las AFA las responsables de esta hora porque “contratan los proyectos educativos que están más de acuerdo con el funcionamiento del centro”.

Iolanda Segura, portavoz de USTEC-STEs, sindicato mayoritario, ha pedido que los 40 millones de euros destinados a subvencionar estas empresas privadas “se destinen a cosas más prioritarias como el retorno del horario lectivo, no solo en la primaria sino también en la

secundaria” porque supone, dice, “una atención más individualizada”. Considera que la reducción de la hora lectiva en primaria ha sido “un paso adelante”, pero exige que también se de en secundaria para que “no se divida ni se discrimine el alumnado”.

El sentimiento de cansancio entre los docentes es compartido. Susana Reigada, profesora en el Institut Escola Arts, confiesa: “Tenemos muchas problemáticas en el aula y muchas de cosas las hacemos gracias a nuestra vocación y creemos que esto está yendo en detrimento del alumnado”. Emili Agüado, profesor durante 38 años, ve la situación como “complicada por las intenciones de buscar beneficio en la externalización y privatización de lo que hasta ahora han sido los servicios públicos”. Otro sector que ha tomado protagonismo en la jornada de este sábado ha sido el de los estudiantes. Oriol González, portavoz del Sindicato de Estudiantes, ha declarado que “defender la unidad de todo el sector educativo es una necesidad”

La comunidad educativa pretende que la jornada de este sábado signifique “un pistoletazo de salida para un nuevo ciclo de huelgas en mayo y junio para forzar una negociación real”, pero la verdad es que los próximos paros demostrarán hasta qué punto los sindicatos mantienen la fuerza suficiente para exigir más mejoras al Departamento.

Lo que más afecta es lo que sucede más cerca. Para no perderte nada, suscríbete.

Suscríbete

Puedes seguir a EL PAÍS Catalunya en Facebook y Twitter, o apuntarte aquí para recibir nuestra newsletter semanal

Mitjà: diaridegirona.cat
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.diaridegirona.cat/catalunya/2022/05/15/els-...
Audiència: 366.383 Lectores
Valor: 454€

Els docents protesten contra la gestió de Cambray a Barcelona

Centenars de persones van sortir al carrer ahir al migdia a Barcelona per manifestar-se en contra de la gestió del conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray. Els manifestants es van concentrar a les dotze a la plaça Universitat i van engegar una marxa fins al parc de la Ciutadella. La protesta va aplegar els sindicats dels sector -a excepció de la UGT que no està d'acord en eliminar les escoles concertades-, però també les famílies i el Sindicat d'Estudiants. La presidenta de l'aFFaC, Belén Tascón, va criticar que la conselleria els deixi al marge de l'organització de les extraescolars de setembre i vadir que «sense les famílies les escoles no funcionen». La marxa va aplegar 1.100 persones, segons la Guàrdia Urbana.

La manifestació d'ahir en defensa de l'escola pública és el preludi de les quatre jornades de vaga convocades per als propers 17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny. La protesta va ser convocada pels sindicats CCOO, CGT, USTEC-STEC, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d'Estudiants i l'aFFaC, que reuneix associacions de famílies d'alumnes de Catalunya. Alguns sindicats com la UGT i l'USOC es van desmarcar de la protesta, ja que estan en desacord amb una de les reivindicacions, que és la demanda d'eliminar els concerts.

Tots els sectors

Aquest és el primer cop que les famílies se sumen a la protesta. La presidenta de l'aFFaC, Belén Tascón, va explicar que alguns els motius que els han portat a sumar-se a la manifestació és la demanada d'una eliminació progressiva dels concerts educatius i també la reclamació que s'apliqui el Decret d'Inclusió. Tascón es va mostrar molt crítica amb la decisió del Departament d'Educació de cedir les activitats de lleure durant les tardes de setembre a empreses privades. Per ella, «si l'escola pública funciona és gràcies a les Afes i les Ampes que estan copagant molts serveis de l'educació pública que haurien de ser gratuïts». A més, va titllar de «menyspreu i falta de respecte» Les paraules de Cambray acusant les AFA de ser entitats amb un «funcionament irregular».

També els estudiants es van sumar a la protesta. El portaveu del Sindicat d'Estudiants, Oriol González, creu que és «molt necessària» la unitat de tot el sector educatiu «per tots els atacs que estan fent des del govern de la Generalitat i de l'Estat».

EL PUNT AVUI+ www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 15/05/2022
Edició: GENERAL
Secció: NACIONAL Nacional

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 630€

“Si no es rectifica, el curs no començarà al setembre”

La comunitat educativa torna a manifestar-se a Barcelona i els sindicats alerten que la manca de diàleg posa en perill la represa de l’escola després de l’estiu ■ Les famílies se sumen a la protesta

La manifestació de la comunitat educativa, al seu pas per la Via Laietana de Barcelona, ahir al migdia ■ ACN

M. Sardà
BARCELONA

Centenars de persones van sortir ahir al migdia al carrer, a Barcelona, per manifestar-se contra la gestió del conseller d’Educació, Josep Gonzàlez-Cambray. La protesta, que va començar a la plaça de la Universitat i va acabar al parc de la Ciutadella, després de baixar per Via Laietana i continuar pel pla de Palau, va reunir sindicats del sector –a excepció de la UGT, que no està d’acord a eliminar les escoles concertades–, el Sindicat d’Estudiants dels Països Catalans i per primera vegada també les famílies. Segons la Guàrdia Urbana, la protesta va aplegar unes 1.200 persones.

La portaveu nacional del sindicat Ustec-STEs, Iolanda Segura, va insistir en la importància del fet que tota la comunitat educativa estigués representada en la protesta i, sobretot, que s’hi haguessin sumat les famílies. “Cambray sempre ha volgut fer veure que els únics indignats érem els sindicats, però ara veiem que és tota la comunitat educativa que està en desacord amb la seva manera de procedir”, va assegurar.

Tot i que encara hi ha marge per al diàleg abans que acabi el curs, Segura va alertar que, en cas que l’absència de diàleg continuï i no es rectifiqui en les decisions anunciades, “no començarem les classes al setembre”. També Marta Minguella, secretària general d’ensenyament de la CGT, va advertir que si el govern es pensa que quan el curs s’acabi la cosa es calmarà “s’equivoca de totes totes”, i va assegurar que “el curs que ve serà de conflicte perquè estem disposades a defensar l’educació pública”.

La manifestació d’ahir en defensa de l’escola pública va ser el preludi de les quatre jornades de vaga convocades per als dies 17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny. La protesta va ser convocada pels sindicats CCOO, CGT, Ustec-STEs, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d’Estudiants i l’aFFaC, que reuneix associacions de famílies d’alumnes de Catalunya. Alguns sindicats com la UGT i la USOC es van desmarcar de la protesta, ja que no estan d’acord amb la reivindicació de la resta d’eliminar els concerts.

Per la seva part, la presidenta de l’aFFaC, Belén Tascón, va criticar que la conselleria els hagi deixat al marge de l’organització de les extraescolars del setembre vinent i les hagi cedit a empreses privades. “Sense les famílies, les escoles no funcionen”, va reblar, i va explicar que l’aFFaC s’ha sumat a la protesta perquè comparteix la demanda d’una eliminació progressiva dels concerts educatius i de la reclamació que s’apliqui el decret d’inclusió. “Si l’escola pública funciona és gràcies a les AFA i les AMPA, que estan copagant molts serveis de l’educació pública que haurien de ser gratuïts”, va afirmar, i va qualificar de “menyspreu i falta de respecte” les paraules del conseller Cambray, que va acusar les AFA de ser entitats amb un “funcionament irregular”.

Comunitat amb ànima

La portaveu de la Intersindical, Núria Pastor, va afirmar que el fet que en la protesta hi hagués representada tota la comunicat educativa indica que “el malestar que s’està vivint és col·lectiu”, mentre que, des del Sindicat d’Estudiants, Oriol González va criticar la pujada de les ràtios i de les taxes, que “impedeixen als estudiants accedir a la funció pública”. Des de la federació d’educació de CCOO, Teresa Esparbé va indicar que la conselleria funciona com una “gestoria” i no té en compte “la comunitat educativa i l’educació, que té ànima i s’ha d’anar teixint a poc a poc, com un puzle”. ■

Les frases

“La conselleria funciona com una gestoria i no té en compte la comunitat educativa i l’educació”
Teresa Esparbé
FEDERACIÓ D’EDUCACIÓ DE CCOO

“És un menyspreu de Cambray acusar les AFA de ser entitats amb un funcionament irregular”
Belén Tascón
PRESIDENTA DE L’AFFAC

“Si el govern es pensa que quan el curs s’acabi la cosa es calmarà, s’equivoca de totes totes”
Marta Minguella
SECRETÀRIA GENERAL D’ENSENYAMENT DE LA CGT

“Cambray sempre ha volgut fer veure que els únics indignats érem els sindicats. Avui hem vist que no”
Iolanda Segura
PORTAVEU NACIONAL D’USTEC-STES

Més enllà dels cinc dies de vacances

La indignació era general. La pancarta que encapçalava la manifestació ho evidenciava. “La comunitat educativa diu prou”, deia. També les consignes que es van cridar durant la marxa, que es va allargar força més enllà de les dues hores: “Els diners públics, per a l’escola pública”, “Escola en català, pública i de qualitat”, “No a la privatització”, “No són cinc dies de vacances, són deu anys de retallades”, combinades de tant en tant amb els crits de “Cambray, dimissió”. El fil musical el van posar els docents de música carregats amb els seus instruments, que també deien “prou” a les retallades.

“Aquests cinc dies d’avançament de curs al setembre signifiquen que no podrem preparar els professors nous que arribaran al centre. Però aquest és només un dels problemes. Ens volen treure la immersió lingüística, no ens reforcen les plantilles per atendre els infants afectats amb trastorns. A la nostra escola tenim 90 criatures amb un diagnòstic i només un vetllador que dedica 30 hores a la setmana per a tots ells”, comentaven dues professores, una d’educació especial, de l’escola Fructuós Gelabert, de l’Eixample barceloní. El tancament de les escoles d’educació especial per fer una escola més inclusiva els ha suposat encarregar-se d’infants amb problemes sense incrementar el personal amb formació en els centres. Aquesta és tan sols una de les demandes de la comunitat educativa, que se sent menystinguda pel govern.

Mitjà: cronicaglobal.com
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://cronicaglobal.elespanol.com/politica/cambray-ta...
Audiència: 1.358.861 Lectores
Valor: 1.684€

Cambray tacha de "aberración pedagógica" el modelo bilingüe

El conseller de Educación, **Josep Gonzàlez-Cambray**, ha calificado este domingo de "**aberración pedagógica**" la sentencia que obliga a impartir en las escuelas catalanas **el 25% de las asignaturas en castellano**, impuesta por "unos tribunales que no saben qué pasa dentro de las aulas".

Durante la inauguración del nuevo Instituto Escuela **El Pi Gros**, en Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona), el conseller ha destacado la importancia de **defender el actual modelo de escuela catalana** y se ha comprometido a "luchar con todas las herramientas" para defenderlo.

A una semana de la ejecución

"La escuela catalana es un modelo de equidad y de cohesión social. Y **es una aberración pedagógica** la sentencia de unos tribunales que no saben qué pasa dentro del aula", ha asegurado.

La manifestación del profesorado contra Cambray en Barcelona / USTEC

El pasado lunes, el TSJC dio **15 días de plazo** al Departamento de Educación para aplicar la sentencia. ERC, JxCat, el PSC y los comunes alcanzaron un **acuerdo** para reformar la política lingüística, pero los de Carles Puigdemont se desmarcaron a última hora, por lo que los socialistas han pedido al presidente Pere Aragonès que mueva ficha.

Sin instrucciones claras

Las declaraciones de Cambray llegan un día después de la manifestación de la comunidad educativa en la que unas **1.100 personas** reclamaron la dimisión del *conseller* o, al menos, diálogo para mejorar la calidad de la enseñanza.

Además, los manifestantes le volvieron a reclamar **instrucciones claras** sobre cómo reaccionar al mandato judicial. Esta semana, el consejero se ha limitado a asegurar que es "probable" que envíe estas directrices a los responsables de los centros.

Mitjà: abc.es
Publicat: 16/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.abc.es/sociedad/abci-libros-texto-cataluna-...
Audiència: 22.953.955 Lectores
Valor: 28.462€

Los libros de texto de Cataluña para el próximo curso no prevén más castellano

Barcelona Actualizado:16/05/2022 03:18h
Guardar

Los libros de texto para el próximo curso escolar están a punto de materializarse. Las editoriales han trabajado a contrarreloj para servir a los centros educativos unos **materiales elaborados en base a borradores**, en espera de que algunas comunidades como Cataluña cierren el redactado final de sus currículos para las etapas de Infantil, Primaria, Secundaria y Bachillerato.

A la intranquilidad que les provoca trabajar en base a textos provisionales se añade ahora la generada por la sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC), que planea desde noviembre -cuando la hizo firme el Tribunal Supremo (TS)- como una espada de Damocles sobre el sistema educativo catalán, y obliga a la Generalitat a impartir un 25 por ciento más de clases en castellano

EL PAÍS

Mitjà: El País
Publicat: 15/05/2022
Edició: Catalunya
Secció: REGIONAL CATALUÑA

Audiència: 99.000 Lectores
Difusió: 11.822 Ejemplares
Valor: 7.290€

Al consejero de Educación lo alaban por su firmeza en las decisiones, pero le critican su falta de discurso pedagógico

Cambray, la bestia negra de los sindicatos

IVANNA VALLESPÍN, **Barcelona**

Al consejero de Educación, Josep Gonzàlez-Cambray (ERC), le gusta empezar el día con un partido de tenis. Una forma de cargar pilas antes de afrontar jornadas, últimamente, cargadas de reveses. Los contrincantes le reprochan "tics autoritarios" y un discurso vacío; sus defensores destacan su firmeza y capacidad de decisión. Cambray (Lleida, 50 años) ha logrado, en un año de mandato, poner en su contra a gran parte de la comunidad educativa, pero capitaneará grandes cambios en el sistema (gratuidad de P2, descenso de ratios...) gracias a la bondad presupuestaria que le ha tocado.

La educación le viene de familia: sus padres y su hermano gemelo son maestros y él también hizo sus pinitos como profesor de Tecnología en los institutos Poblenou (1997) y Doctor Puigvert (2010-15), ambos en Barcelona. Titulado en Ingeniería técnica industrial y en Marketing, dio sus primeros pasos profesionales en el ámbito privado como auditor y consultor y en 2005 estrenó su primer cargo en la Administración como director adjunto de los Servicios Territoriales de Barcelona, dependientes del Departamento de Educación. Después de pasar por el Departamento de Acción Social y por la Diputación de Barcelona, fue nombrado director general de Centros Públicos, cargo que combinó con la presidencia del Consorcio de Educación de Barcelona, que aún mantiene.

Casado y con dos hijas en la prestigiosa escuela concertada Frederic Mistral de Barcelona, en mayo de 2021 fue catapultado a consejero. Su papel en las negociaciones para reabrir las escuelas tras el confinamiento fue clave. "Fue elegido por buen gestor y comunicador. Fue la cara visible de la pandemia", recuerda uno de sus excolaboradores. "En la gestión de la pandemia fue súper efectivo por su capacidad de organización y decisión", añade Jesús Viñas, presidente del Consejo Escolar de Cataluña.

"Tiene un físico agradable y capacidad discursiva, pero confía más en esto que en el contenido que quiere comunicar. No explica qué pasa en el sistema, como el efecto de la pandemia en los alumnos", destaca un ex alto cargo en Educación. Su expresión refleja, según varias voces críticas, "su falta de discurso": "Lo que dice se lo prepara de memoria, repite frases como un mantra, no tiene discurso pedagógico", añaden otros excargos del departamento.

Cambray, con su acento leridano, aterrizó en el nuevo despacho de la planta quinta de Via Augusta con paso firme. Fulminó a todo el equipo de su predecesor, Josep Bargalló, una purga que llegó a cargos políticos y técnicos. "Su gran error es que se ha cargado toda la experiencia del departamento. Ha empobrecido el departamento de conocimiento y experiencia", lamenta una persona con años en esta área.

Sus allegados lo ven como "una persona muy determinada, proactiva, que busca soluciones cuando hay un problema", destaca Viñas. Y que no se arruga ante las críticas. "Le toca tomar las decisiones y no reculará solo por pensar en que alguien estará en contra. Las cosas que cree que debe hacer las hace", añade el presidente del Consejo Escolar.

"He venido a transformar el sistema educativo y eso requiere decisiones", acostumbra a repetir Cambray, en tono casi mesiánico, según ciertos sectores. "Quiere dejar huella. Ha venido con sus ideas, pero pasándolas por delante de todo. Y es prepotente, quiere tener la razón pase lo que pase", reflexiona un representante de los directores.

Pero lo que unos ven como determinismo, otras voces, que piden el anonimato por su relevancia o posición política, lo califican de "tics autoritarios". Le reprochan falta de negociación previa y de anunciar las cosas importantes vía prensa, como el nuevo calendario escolar, los nuevos currículos o la exigencia del nivel C2 de catalán al profesorado. Con ello, se han puesto en contra de Cambray profesores, familias e incluso gran parte de las direcciones, tradicionalmente discretas.

Pero la partida más reñida es la que mantiene con los sindicatos. Tras la polémica por el nuevo calendario, su inmovilismo desembocó en una unidad sindical insólita y en cinco días de huelga en marzo. "Un gran error es que ha ofendido a los sindicatos, los ha insultado", valora un antiguo responsable del Departamento de Educación. Y es que Cambray ha encendido los ánimos sindicales con frases como: "Si fuera ellos, no habríamos abierto las escuelas", o tachando de "violentos" a los que le boicotearon un acto.

Entre todo el ruido mediático, Cambray busca sus momentos de sosiego en la meditación. "Le gusta cuidarse y cuida los detalles. Pero también le gusta recogerse y meditar. Eso le da fortaleza mental", señala Viñas. Su interés por la cultura oriental y por la literatura lo ha plasmado en la recopilación de cuentos *A la recerca del tresor, adaptacions de contes orientals* (2014); también ha publicado la novela de intriga *Helvasaccc Barcelona* (2016).

Pese a la tensión, el partido no cuestiona a Cambray porque "presenta las iniciativas del Govern", apuntan fuentes de ERC, y de ahí la presencia del presidente Pere Aragonès en actos clave. Otra cosa serán las consecuencias electorales del conflicto con los profesores, colectivo que vota mayoritariamente a ERC. "El prestigio que podía tener ERC en temas educativos ha saltado por los aires", zanja un excargo del partido.

Josep Gonzàlez-Cambray.

"Las cosas que cree que debe hacer las hace", dicen en el Consejo Escolar

El republicano practica la meditación y ha publicado dos libros

ESCASA CONCURRENCIA. La manifestación en favor de la educación pública y contra el consejero de Educación, Josep Gonzàlez-Cambray, no logró ayer la concurrencia esperada. Unas 1.000 personas, según la Guardia Urbana, marcharon por "una escuela pública de calidad y en catalán". / MASSIMILIANO MINOCRI

OPINIÓN / MILAGROS PÉREZ OLIVA

Un espacio a la izquierda del PSOE

Pedro Sánchez puede darse con un canto en los dientes con los resultados que le vaticinan las encuestas. El hundimiento del socialismo francés muestra hasta qué punto el dirigente socialista ha sabido surfear la crisis general de la socialdemocracia y las turbulencias del malestar social por la crisis de 2008. Pero el mérito no es solo suyo. Se lo debe también a Unidas Podemos. Hubo un momento en que la posibilidad de un *sorpasso* de Podemos no dejaba dormir a la vieja guardia socialista. El partido surgido del 15-M perdió esa oportunidad y desde entonces no acaba de encontrar la forma de consolidar un espacio a la izquierda del PSOE. La división interna, con la marcha de Errejón y otros fundadores, no ha hecho sino debilitar el proyecto. El éxito de Más País en Madrid y la evolución posterior de Podemos confirman lo que muchos observaron tras el congreso de la ruptura: que Iglesias había ganado, pero estaba condenado a aplicar las políticas del perdedor.

Así fue. La coyuntura hizo que Podemos fuera imprescindible para que el PSOE pudiera gobernar. A diferencia de Felipe González y la vieja guardia del partido, que nunca dieron la más mínima oportunidad de gobierno ni al PCE ni a las sucesivas plataformas unitarias situadas a su izquierda, Sánchez supo hacer de la necesidad virtud y el Gobierno de coalición ha funcionado razonablemente bien. El presidente ha tenido cuidado de no tensar demasiado la cuerda y los de Podemos han procurado diferenciarse sin romper. Ahora se acercan unas nuevas elecciones, la coalición acusa la tensión, pero ninguno de los dos puede permitirse entrar en confrontación porque se arriesgan a un fracaso conjunto. La posibilidad de que Sánchez continúe en el Gobierno depende de que el ala izquierda de la coalición no se desmorone. Difícilmente el PSOE podrá conseguir un resultado suficiente para gobernar en solitario y si PP y Vox suman, nadie duda de que Núñez Feijóo optará por una coalición con la ultraderecha.

Pero la suerte electoral de la izquierda del PSOE no depende en primera instancia de Sánchez. Lo único que él puede hacer es tratar de no perjudicarla. El daño puede hacérselo ella misma con esa tendencia irrefrenable a la división que la lleva a un eterno círculo vicioso de proyectos de unidad, escisiones, reunificaciones y nuevas divisiones. Podemos logró en 2015 aglutinar a la mayor parte de esa izquierda, pero no ha sabido mantenerla unida. Tampoco ha sabido crear una estructura política territorial sólida y estable. Depende demasiado de los cargos institucionales.

Ahora, todas las esperanzas de esta izquierda están puestas en el liderazgo y el proyecto de la vicepresidenta Yolanda Díaz. Ella encarna el principal capital político de ese espacio ante las próximas elecciones. No se entiende que no estén todos remando con ella. Y menos aún que Pablo Iglesias, que se retiró de la política pero no deja de intervenir a través de los medios, no pare de criticarla cuando trata de ensanchar los límites menguantes de Podemos o le atribuya fiascos como el de Andalucía, que si algo demuestra es la tendencia suicida a la atomización y la dificultad para sumar.

Mitjà: El Periódico en Català
Publicat: 15/05/2022
Edició: General
Secció: SOCIEDAD Societat

Audiència: 116.000 Lectores
Difusió: 21.471 Ejemplares
Valor: 4.363€

EDUCACIÓ

La resolutòria del TSJC que obliga a impartir el 25% de classes en castellà tensa encara més la comunitat educativa, que ahir es va manifestar a Barcelona.

Mil docents escalfen per a les vagues d'aquest mes i del juny

MONTSE BARAZA
Barcelona

Unes 1.100 persones, segons dades facilitades per la Guàrdia Urbana, de diversos sindicats de docents –el Sindicat d'Estudiants (SE) i l'Associació de Federacions de Famílies de Catalunya (aFFaC)– van sortir ahir al carrer a Barcelona per manifestar-se en defensa de l'educació pública catalana i en contra de la gestió del conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray.

Aquesta manifestació va servir per escalfar motors de cara a les jornades de vaga convocades per als dies 17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny, amb les quals els professors busquen forçar el Departament d'Educació a acceptar algunes de les seves reivindicacions.

La comunitat educativa ha arribat a aquesta manifestació després d'una setmana marcada per la resolució del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que dona al Departament d'Educació 15 dies (el termini venç el 30 de maig) perquè doni instruccions a les escoles perquè apliquin la sentència que obliga a impartir un 25% de les classes en castellà.

En aquest escenari politicojudicial, una de les reivindicacions dels convocants de la manifestació ha tingut especial pes: l'exigència a Educació que assumeixi la seva responsabilitat en la defensa de la immersió lingüística i que doni cobertura legal a tot el personal dels centres educatius. El professorat català està inquiet i espera que el conseller Josep Gonzàlez-Cambray doni indicacions clares del que cal fer. Molts d'ells confiaven que la modificació de la llei de política lingüística permetria esquivar la sentència, però el desmarcatge de Junts ha deixat el pacte lingüístic encallat de moment. A l'espera que el Parlament desencalli el projecte i que Educació doni instruccions, Òmnium Cultural ha activat la via judicial per evitar l'execució de la sentència. «No deixarem sols els professors, alumnes i famílies», deia el president de l'entitat, Xavier Antich.

Jordi Cotrina

La manifestació de la comunitat educativa, ahir a Barcelona.

No és la defensa del model lingüístic l'única de les reivindicacions de la mobilització d'ahir. Altres demandes són la inversió del 6% del PIB en educació, revertir les retallades de l'última dècada, el desplegament del decret d'escola inclusiva, la retirada de l'ordre del calendari que avanci l'inici del curs, el rebuig dels nous currículums o la retirada progressiva dels concerts –el desacord en aquest punt va provocar que alguns sindicats es desmarquessin d'aquesta protesta.

En aquest sentit, la presidenta de l'aFFaC, Belén Tascón, va criticar durant la manifestació d'ahir a Barcelona que el Departament d'Educació els deixi al marge de l'organització de les extraescolars del setembre i ha dit que «sense les famílies les escoles no funcionen». La manifestació, plat fort d'una àmplia jornada ludicoreivindicativa, va sortir a les 12 hores de la plaça Universitat per iniciar un trajecte que va finalitzar al parc de la Ciutadella. ■

EL PUNT AVUI+ www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 15/05/2022
Edició: GENERAL
Secció: NACIONAL Nacional

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 2.108€

“Si no es rectifica, el curs no començarà al setembre”

La comunitat educativa torna a manifestar-se a Barcelona i els sindicats alerten que la manca de diàleg posa en perill la represa de l’escola després de l’estiu ■ Les famílies se sumen a la protesta

La manifestació de la comunitat educativa, al seu pas per la Via Laietana de Barcelona, ahir al migdia ■ ACN

M. Sardà
BARCELONA

Centenars de persones van sortir ahir al migdia al carrer, a Barcelona, per manifestar-se contra la gestió del conseller d’Educació, Josep Gonzàlez-Cambray. La protesta, que va començar a la plaça de la Universitat i va acabar al parc de la Ciutadella, després de baixar per Via Laietana i continuar pel pla de Palau, va reunir sindicats del sector –a excepció de la UGT, que no està d’acord a eliminar les escoles concertades–, el Sindicat d’Estudiants dels Països Catalans i per primera vegada també les famílies. Segons la Guàrdia Urbana, la protesta va aplegar unes 1.200 persones.

La portaveu nacional del sindicat Ustec-STEs, Iolanda Segura, va insistir en la importància del fet que tota la comunitat educativa estigués representada en la protesta i, sobretot, que s’hi haguessin sumat les famílies. “Cambray sempre ha volgut fer veure que els únics indignats érem els sindicats, però ara veiem que és tota la comunitat educativa que està en desacord amb la seva manera de procedir”, va assegurar.

Tot i que encara hi ha marge per al diàleg abans que acabi el curs, Segura va alertar que, en cas que l’absència de diàleg continuï i no es rectifiqui en les decisions anunciades, “no començarem les classes al setembre”. També Marta Minguella, secretària general d’ensenyament de la CGT, va advertir que si el govern es pensa que quan el curs s’acabi la cosa es calmarà “s’equivoca de totes totes”, i va assegurar que “el curs que ve serà de conflicte perquè estem disposades a defensar l’educació pública”.

La manifestació d’ahir en defensa de l’escola pública va ser el preludi de les quatre jornades de vaga convocades per als dies 17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny. La protesta va ser convocada pels sindicats CCOO, CGT, Ustec-STEs, la Intersindical, Professors de Secundària, el Sindicat d’Estudiants i l’aFFaC, que reuneix associacions de famílies d’alumnes de Catalunya. Alguns sindicats com la UGT i la USOC es van desmarcar de la protesta, ja que no estan d’acord amb la reivindicació de la resta d’eliminar els concerts.

Per la seva part, la presidenta de l’aFFaC, Belén Tascón, va criticar que la conselleria els hagi deixat al marge de l’organització de les extraescolars del setembre vinent i les hagi cedit a empreses privades. “Sense les famílies, les escoles no funcionen”, va reblar, i va explicar que l’aFFaC s’ha sumat a la protesta perquè comparteix la demanda d’una eliminació progressiva dels concerts educatius i de la reclamació que s’apliqui el decret d’inclusió. “Si l’escola pública funciona és gràcies a les AFA i les AMPA, que estan copagant molts serveis de l’educació pública que haurien de ser gratuïts”, va afirmar, i va qualificar de “menyspreu i falta de respecte” les paraules del conseller Cambray, que va acusar les AFA de ser entitats amb un “funcionament irregular”.

Comunitat amb ànima

La portaveu de la Intersindical, Núria Pastor, va afirmar que el fet que en la protesta hi hagués representada tota la comunicat educativa indica que “el malestar que s’està vivint és col·lectiu”, mentre que, des del Sindicat d’Estudiants, Oriol González va criticar la pujada de les ràtios i de les taxes, que “impedeixen als estudiants accedir a la funció pública”. Des de la federació d’educació de CCOO, Teresa Esparbé va indicar que la conselleria funciona com una “gestoria” i no té en compte “la comunitat educativa i l’educació, que té ànima i s’ha d’anar teixint a poc a poc, com un puzle”. ■

Les frases

“La conselleria funciona com una gestoria i no té en compte la comunitat educativa i l’educació”
Teresa Esparbé
FEDERACIÓ D’EDUCACIÓ DE CCOO

“És un menyspreu de Cambray acusar les AFA de ser entitats amb un funcionament irregular”
Belén Tascón
PRESIDENTA DE L’AFFAC

“Si el govern es pensa que quan el curs s’acabi la cosa es calmarà, s’equivoca de totes totes”
Marta Minguella
SECRETÀRIA GENERAL D’ENSENYAMENT DE LA CGT

“Cambray sempre ha volgut fer veure que els únics indignats érem els sindicats. Avui hem vist que no”
Iolanda Segura
PORTAVEU NACIONAL D’USTEC-STES

Més enllà dels cinc dies de vacances

La indignació era general. La pancarta que encapçalava la manifestació ho evidenciava. “La comunitat educativa diu prou”, deia. També les consignes que es van cridar durant la marxa, que es va allargar força més enllà de les dues hores: “Els diners públics, per a l’escola pública”, “Escola en català, pública i de qualitat”, “No a la privatització”, “No són cinc dies de vacances, són deu anys de retallades”, combinades de tant en tant amb els crits de “Cambray, dimissió”. El fil musical el van posar els docents de música carregats amb els seus instruments, que també deien “prou” a les retallades.

“Aquests cinc dies d’avançament de curs al setembre signifiquen que no podrem preparar els professors nous que arribaran al centre. Però aquest és només un dels problemes. Ens volen treure la immersió lingüística, no ens reforcen les plantilles per atendre els infants afectats amb trastorns. A la nostra escola tenim 90 criatures amb un diagnòstic i només un vetllador que dedica 30 hores a la setmana per a tots ells”, comentaven dues professores, una d’educació especial, de l’escola Fructuós Gelabert, de l’Eixample barceloní. El tancament de les escoles d’educació especial per fer una escola més inclusiva els ha suposat encarregar-se d’infants amb problemes sense incrementar el personal amb formació en els centres. Aquesta és tan sols una de les demandes de la comunitat educativa, que se sent menystinguda pel govern.

ABC.es

Mitjà: abc.es
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: http://www.abc.es/opinion/abci-editorial-otra-farsa-25-...

Audiència: 22.953.955 Lectores
Valor: 28.462€

Editorial ABC: Otra farsa con el 25 por ciento

Actualizado:15/05/2022 23:35h
Guardar

Hay que reconocerle tanta originalidad como desparpajo a la Generalitat de Cataluña a la hora de burlar la sentencia del Tribunal Superior de Justicia que obliga a los centros escolares a impartir un mínimo del 25 por ciento de la enseñanza en español. Como la Generalitat vive de la desobediencia constante a los tribunales españoles, y como además nunca ocurre nada cuando los incumplimientos de sentencias son flagrantes, era lógico que en un primer momento diese instrucciones a los centros escolares para que sus directores y profesores incumpliesen la sentencia sin problemas. Ahora, cuando se les ha dado un ultimátum para poner en práctica los planes que aseguren ese 25 por ciento, resulta curioso comprobar cómo idean fórmulas para tomar el pelo a los jueces.

Por ejemplo, sostener que las meras búsquedas de internet de los alumnos, si son de páginas web en español, contarán para justificar la cuota legal de castellano. Es el colmo de la provocación y una forma de desobedecer la sentencia como otra cualquiera. Y para añadirle un plus de cinismo, la Generalitat prevé que cuando los alumnos estén en el patio, el comedor o en las actividades extraescolares, cualquier charla entre ellos también contará como porcentaje de español. La pregunta ahora es si el Gobierno catalán instaurará una suerte de 'policía de recreos' para atestiguar que, en efecto, dos amigos hablan en castellano en el patio, de modo que ya sea innecesario que lo hagan en clase. Con razón decía Oriol Junqueras días atrás que siempre hay «fórmulas flexibles» para interpretar la ley. Sin embargo, la cuestión de fondo no es la flexibilidad en la interpretación de la ley, sino la ejecución de los fallos judiciales y su cumplimiento, algo que entre los dirigentes de ERC y Junts no es costumbre.

La Justicia deberá tomar buena nota de esta farsa. ¿Cómo es posible que compute como hora lectiva en español la búsqueda de información en internet para un trabajo escolar cuando la asignatura se imparte en catalán, el material educativo del centro está en catalán, el trabajo se entrega en catalán, y la evaluación se hace en catalán? No engañan a nadie. Solo vulneran la ley a capricho. Y dado que no parece previsible que ningún inspector educativo de la Generalitat vaya a mover un dedo, y que los dos funcionarios de la Alta Inspección del Estado siguen en una grotesca minoría allí donde sí se maltrata el español y se conculcan derechos de los alumnos, lo lógico sería que el TSJC moviese pieza cuanto antes. Esto es solo un subterfugio para sortear la sentencia con ánimo evidente de incumplir su fallo. Y eso podría no ser solo desobediencia, sino incluso prevaricación.

Lo cierto es que más allá de la pose de los independentistas respecto a la Justicia, a la hora de la verdad muchos fallos se cumplen. Junqueras fue procesado, detenido, condenado y después indultado. Pero no ocupa cargo político alguno porque está inhabilitado. Lo mismo ocurre con Joaquim Torra. Siempre se jactó de desobedecer, pero ya no es presidente de la Generalitat. Y Puigdemont sigue sin tener la valentía de asomar por España, consciente de que sería inmediatamente encarcelado. Carme Forcadell, Turull, Rull, Romeva… todos saben ya del poder de la ejecución de las sentencias. Los fallos se cumplirán solo el día en que los jueces asuman como una obligación legal, y de ética pública, imponer a los directores de centros y

profesores el cumplimiento de la ley. Y si se niegan, juzgarlos y condenarlos. ¿Hasta cuándo la impunidad y la permisividad?

Ver los **comentarios**

Mitjà: larazon.es
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
Audiència: 7.861.146 Lectores
Valor: 9.747€
URL: https://www.larazon.es/espana/20220515/7pyn7hlk45e3ngq7...

La guerra entre Esquerra y JxCat allana la aplicación del 25% de castellano

El constitucionalismo acaricia una victoria histórica frente al independentismo: la aplicación de la sentencia del 25% de castellano. La resolución judicial se dictó en diciembre de 2020, pero, desde entonces, el Govern ha tratado de ir aferrándose a todos los resquicios legales posibles para evitar su cumplimiento, hasta que ha llegado al límite y ha topado con la orden de ejecución inmediata dada esta semana por el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC). Una orden dada a raíz de la petición de la Asamblea por una Escuela Bilingüe.

El Govern ha topado con una derrota judicial, pero también con una derrota política, cimentada por la propia división de Esquerra y JxCat. **La falta de entendimiento entre ambas formaciones políticas está empujando a la Generalitat a optar por el cumplimiento**: el conseller de Educación, Josep González-Cambray, dio a entender el jueves por primera vez que sí que dará instrucciones a los directores de las escuelas para que apliquen el 25% de castellano.

Y es que Esquerra aspiraba a intentar forzar el marco legal para evitar un cumplimiento explícito de la sentencia: en concreto, los republicanos acordaron junto a PSC, Comunes y JxCat una modificación de la Ley de Política Lingüística de 1998 que esquivaba el 25% del castellano, pero sí incluía una flexibilización de la inmersión lingüística. «La determinación de la presencia de las lenguas oficiales en la enseñanza debe tener en cuenta la realidad sociolingüística y la evolución del proceso de aprendizaje lingüístico, oral y escrito, de acuerdo con los elementos de control, evaluación y mejora de las competencias lingüísticas», planteaba el texto de la reforma legal.

Y, de hecho, atendiendo a la resolución judicial del TSJC, esta vía también quedaba avalada porque se ordena aplicar la sentencia mediante una «innovación normativa» o mediante una «instrucción». Sin embargo, **JxCat, que sí estuvo inicialmente en el acuerdo, se descolgó a las pocas horas ante las presiones de los sectores independentistas más radicales** y, tras haber estado durante semanas dando largas, se ha echado atrás definitivamente. En el partido posconvergente entienden que este acuerdo buscaba diluir la responsabilidad en la gestión del conseller de Educación (que es de ERC), que está abrasado por diversos frentes en su departamento, y han rechazado salir a su auxilio con una cuestión tan delicada, como la lengua.

En la AEB, entidad de referencia en la defensa del castellano en la educación en Cataluña, sí se muestran más optimistas con la aplicación de la sentencia después de ver el cambio dado por el conseller. La entidad, liderada por **Ana Losada**, lleva más de una década luchando por acabar con el monopolio del catalán en la escuela pública y ahora está más cerca que nunca de conseguir su objetivo. «Es evidente que del lunes al jueves hay deferencia. Ya están asumiendo que la ejecución forzosa es inevitable», señala Losada, que también ve señales de rendición en ciertos sectores del nacionalismo, que ya asumen el 25% de castellano en las aulas.

Detrás de Losada, ha estado siempre el abogado **José Domingo**, que se ha encargado de liderar la batalla jurídica frente a la Generalitat. También cree que el Govern parece más cerca que nunca de dar cumplimiento, aunque está en alerta porque advierte de que habrá que vigilar cómo quedan redactadas las instrucciones para evitar «trampas». En este sentido, el Govern

presentará un recurso antes del martes contra la orden del TSJC, pero tampoco puede frenar el cumplimiento de la sentencia antes del 30 de mayo.

A partir de ahí, **la previsión es que el Govern acuda al Tribunal Supremo**. El Supremo suele tener una interpretación mucho más restrictiva sobre la legitimidad de las partes y podría poner en entredicho el papel de la AEB como actor que ha llevado a la Generalitat ante los tribunales para que aplique la sentencia del Supremo. No obstante, Domingo matiza que el contenido de la resolución judicial (es decir, el 25% de castellano) quedaría inalterado porque ya está avalado por el propio Alto Tribunal y sería algo que tardaría dos años en suceder. Es decir, es un escenario bastante lejano.

De todas formas, en la AEB creen que el Govern ya no tiene ninguna manera de frenar la aplicación de la sentencia y está ya prácticamente resignado. Sí es cierto que el Govern ha ideado, como réplica, un plan de choque para tratar de elevar el uso del catalán en otros ámbitos de las escuelas que vayan más allá de las propias aulas, aunque no pasa de lo simbólico. En concreto, **la previsión es que comience el curso que viene en 200 centros y se vaya extendiendo hasta 3.000**, y tiene como objetivo que se hable más catalán en espacios como el comedor o el patio. La Generalitat muestra su preocupación porque, según sus informes, en esos espacios, el uso del catalán ha bajado del 67,1% en 2006 al 21,4% en 2021.

En cualquier caso, el plazo máximo para dar cumplimiento a la sentencia es el 30 de mayo y, hasta entonces, el Govern tiene tiempo para ver cómo redacta las instrucciones. A partir de ahí, el TSJC también ha pedido a la Alta Inspección educativa (dependiente del Gobierno, del Ministerio de Educación) de que vele por el cumplimiento de la sentencia. La ministra, Pilar Alegría, ha asegurado esta semana que colaborará en el marco de sus competencias para que los 5.400 centros educativos catalanes den un mínimo del 25% de las horas lectivas en castellano: es decir, lengua castellana y otra asignatura troncal.

Mitjà: 2020.elnacional.cat
Publicat: 16/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.elnacional.cat/ca/societat/vaga-ensenyament...
Audiència: 3.549.057 Lectores
Valor: 4.400€

Vaga d'Ensenyament 2022: Tot el que cal saber

Després d'un març calent, arriba un final de curs calent. Aquest mes de maig hi ha dues vagues convocades dins del món de l'educació, i dues més el mes de juny. Concretament, el **17 de maig hi haurà una aturada parcial** (només hi haurà disrupcions entre les vuit del matí i les deu del matí) i el **25 de maig hi haurà una aturada total**. És a dir, durant tot el dia. I **la mateixa fórmula es repetirà al juny**: la vaga del 2 de juny durarà només dues hores mentre que la del 9 de juny durarà tot el dia. Tot i parlar-se d'una possible vaga indefinida a final de curs o d'una aturada força llarga el mes de maig, els sindicats del món de l'ensenyament van optar finalment per una opció de quatre dies repartits en dos mesos; dels quals dos dies seran aturades a temps parcial i dos dies a temps total. Això és una **guia** sobre tot el que cal saber sobre aquest final de curs calent.

Per què prenen aquesta decisió?

La resposta sobre per què els sindicats han optat per una mobilització més tímida que al març es troba a les butxaques dels professors. Cal tenir en compte que cada cop que un docent deixa de treballar per fer vaga durant tot un dia acaba perdent 100 euros. Hi ha professores que van arribar a perdre'n 800 el mes de març (les cinc vagues per protestar contra les **retallades** i el **calendari** escolar, una per protestar contra el **25% de castellà**, i una amb motiu del dia de la **dona treballadora**). La intenció dels representants de mestres i professors és que els docents no trenquin peres amb els sindicats i que puguin sumar-se a aquestes reivindicacions.

Encara més vagues?

Existeix la possibilitat que les vagues del món de l'ensenyament no acabin aquí? I tant. Ho va deixar ben clar fa uns dies la portaveu del sindicat USTEC, **Iolanda Segura**, que va manifestar que sobre la taula dels sindicats hi ha la idea de fer una vaga indefinida si el Departament es manté ferm en les seves decisions. Quan? Això no s'ha concretat en cap cas; però cal fer memòria i recordar que va ser aquesta mateixa portaveu qui el mes de febrer va amenaçar amb no començar a donar classes als alumnes el 5 de setembre, data en la qual la conselleria de **Josep Gonzàlez-Cambray** ha fixat el nou inici de curs.

D'on venim?

Venim d'una esquerda important entre els sindicats i el Departament. A finals del passat mes d'abril Educació va decidir tirar pel dret i fer públic la resolució de plantilles, una mesura que oficialitzava el **trencament total de les negociacions** entre els sindicats i la conselleria. Ja que d'aquesta manera queda clar que l'inici del curs escolar tindrà lloc el dia 5 de setembre i no el 12. La culpa, segons el Departament, és dels docents. Per no haver acceptat una proposta que, tal com va avançar *ElNacional.cat*, prometia més docents al sistema educatiu de cara al curs que ve.

I, per altra banda, Cambray ha arribat a referir-se als sindicats com a violents, després que els

representants de mestres i professors hagin boicotejat alguns actes del conseller per queixar-se de l'actitud del Govern davant les seves reclamacions; no obstant això, els sindicats **no han perpetrat en cap moment cap acció violenta** durant les seves jornades de protesta.

De què es queixen?

Hi ha una llarga llista de motius que han fet sortir els professors als carrers. És cert que la gota que va fer vessar el got va ser l'anunci d'una modificació del **calendari** que no havia estat prèviament consultada amb la comunitat educativa, però les reivindicacions dels sindicats han anat molt més enllà. Han demanat la dimissió del conseller i negociar amb el Departament aspectes lligats a l'arrossegament de les **retallades** de la crisi econòmica de principis de segle. El nou **currículum**, el **25% de castellà** a les aules i el **requeriment del C2 de català** han fet encendre encara més els ànims dels sindicats.

Mitjà: L'Econòmic
Publicat: 16/05/2022
Audiència: 5.977 Lectores
Edició: Digital
Valor: 24€
Secció:
URL: https://www.leconomic.cat/article/2139549-s-inverteix-p...

“S’inverteix poc en formació professional” | Lluís Espunya i Danés | santa coloma de farners | Educació | L'Econòmic

Gabí Amores ha estat més de trenta anys mestre de taller en diferents centres de formació professional de les comarques gironines. És tota una referència en aquest àmbit, en què ha exercit la docència en la seva especialitat d’electricitat. Com a llicenciat en pedagogia, l’altre vessant de la seva formació acadèmica, ha estat formador en didàctica per al professorat d’FP, a la UdG, ha dut a terme tasques d’orientació als instituts i ha assessorat empreses en la formació de treballadors.

Vostè ha conegut tota la història de la formació professional.

Vaig estudiar-la a partir de la llei de formació professional industrial, de 1955, el primer intent d’organitzar-la, que la dividia en estudis d’oficialia i de mestria, una formació exclusivament tècnica a partir dels catorze anys, sense pràcticament assignatures acadèmiques. Era la formació professional pensada per ser un bon operari.

Llavors va venir la llei del 1970, la de l’EGB, el BUP i el COU.

Aquesta ja la vaig viure com a professor i va ser un avenç perquè va voler corregir aquesta diferenciació entre la formació acadèmica i la professional i va introduir assignatures clàssiques als estudis de la nova FP, dividida en FP1 i FP2, que donaven una formació més global i completa. Continuava essent una opció de segona categoria, perquè per fer l’FP1 no necessitaves haver aprovat l’EGB. Uns quants dels alumnes que hi accedien sense una bona base de coneixements en matemàtiques i llengües fracassaven, cosa que era un gran inconvenient, perquè se n’anaven al carrer, sense poder treballar fins als setze anys, l’inici de l’edat laboral. Alguns centres van intentar crear cursos, des del voluntariat, per recuperar-los, però per reconèixer-los oficialment es va haver d’esperar la nova llei, la Logse, el 1990. L’administració sempre reacciona molt lentament als problemes.

La Logse allargava l’escolaritat obligatòria fins als setze anys, amb un tronc comú per a tothom (l’ESO). Si l’aprovaves, podies fer batxillerat o cicles formatius de grau mitjà (la nova FP). Per primera vegada l’FP tenia la mateixa consideració d’accés que el batxillerat. I per als que no aproven, hi ha cursos específics.

Va ser un intent clar de prestigiar-la. Aquesta nova formació professional pretén formar els estudiants de grau mitjà, com l’antiga oficialia, amb un o dos anys de formació específica intensiva, però amb la base de l’ESO assolida. I els cicles formatius de grau superior serien com l’antiga mestria, i s’estudiarien després d’haver cursat un batxillerat o un grau mitjà amb l’afegit d’un curs de transició. Parlem d’una formació que pretén ser de bona qualitat, amb un ventall d’especialitats cada vegada més gran.

Com es definiria aquesta bona qualitat?

Bona tècnicament, que ofereixi als estudiants una perspectiva de coneixements àmplia, amb capacitat d’inserir-se a diferents llocs de treball, sabent prendre decisions i resoldre problemes,

amb bones habilitats per al treball en equip i per a la col·laboració amb altres professionals.

S'ajusta prou l'oferta que fa l'FP a les demandes dels ocupadors?

L'FP és molt diversa, cada família professional és un món. Sempre s'ha intentat respondre a les demandes i expectatives de les empreses. Ara, el que no poden fer els centres d'FP és formar especialistes per a una empresa determinada, que és sovint el que voldrien els ocupadors. S'han de poder formar especialistes amb capacitat d'adaptació a diferents entorns laborals. I les empreses no poden deixar de fer la formació interna necessària per acabar d'ajustar la formació dels seus treballadors als llocs de treball específics que ofereixen.

La relació dels centres d'FP amb el seu entorn laboral i d'ocupació deu ser imprescindible.

Absolutament. I sempre s'han mantingut aquests contactes amb major o menor formalització. D'aquesta bona relació n'han sortit compromisos de col·laboració molt útils per als dos col·lectius. L'equipament digne dels centres d'FP, amb maquinari actualitzat, sovint ha estat possible gràcies a aquestes transaccions i especialment a la generositat de persones i institucions privades, més enllà del mateix Departament d'Educació, que no sempre ha invertit el necessari.

Són cars els cicles formatius per a l'administració?

N'hi ha de més cars que altres, perquè alguns requereixen maquinari o determinats recursos materials específics que s'han d'actualitzar per poder oferir una formació de prou qualitat. És evident que per a l'administració els cicles són més cars que el batxillerat.

De fet, una queixa recurrent és que el sistema educatiu està pensat perquè l'alumnat faci batxillerat i, de fet, si es tenen els requisits, ningú no té cap problema per cursar-lo. En canvi, si un estudiant vol fer un cicle formatiu determinat, no és segur que pugui tenir-hi una plaça. Com ho valora?

Tristament és així. Cada cop s'han ofert més cicles i això és un guany; ara, és obvi que no tots tenen la mateixa demanda. El Departament d'Educació ha de poder oferir places suficients als cicles més demanats i que demostrin més capacitat d'inserció laboral. A banda, tothom hauria de poder estudiar allò que pugui interessar-li. Ens queixem molt de les dificultats d'accés a determinats estudis universitaris, però a l'FP passa exactament el mateix!

Una bona orientació a l'alumnat facilitaria eleccions més raonades?

Sens dubte. No sempre s'escull amb criteri. La meva experiència és que es dedica poc temps a l'ajuda personalitzada per triar, allò de conèixer bé cada alumne i procurar que cadascú es conegui bé a si mateix, les seves potencialitats, els seus valors. Els orientadors de centre haurien de poder coordinar tots aquests processos. Tant de bo que els equips directius els donin prou marge de temps per poder-ho fer! Es millorarien molts aspectes; per exemple, aquest biaix tan gran del batxillerat cap a la selectivitat i la universitat. Alguns CFGS ofereixen una inserció laboral superior a la dels graus universitaris i poc alumnat els considera una opció. I ho és, i de futur!

La nova proposta és la formació dual, en què s'augmenta la col·laboració entre els centres de formació professional i les empreses, que s'hi han d'implicar més que mai. Sembla una bona opció.

La formació dual té avantatges: més hores a les empreses, més possibilitats de practicar en un entorn de treball real, les possibilitats d'inserció són més altes, la vinculació entre centre d'FP i empresa haurà de ser necessàriament més intensa. D'inconvenients, també se n'hi veuen; per exemple, els crèdits presencials a l'institut queden més reduïts i els coneixements se centren en l'empresa concreta. Per altra banda, no tots els alumnes podran fer formació dual perquè faltaran empreses disposades i preparades per formar-los. El temps ho dirà.

EL PUNT AVUI+ www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 16/05/2022
Edició: Gironines
Secció: LOCAL Comarques Gironines

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 2.844€

Educació Entrevistes a professionals del món educatiu

Gabí Amores Traveset Mestre de taller, pedagog

"S'inverteix poc en formació professional"

EMPRESES • "S'han de formar especialistes amb capacitat d'adaptació a diferents entorns laborals" **EDUCACIÓ** • "Ha d'oferir prou places als cicles més demanats i demostrar més capacitat d'inserció laboral"

Lluís Espunya i Danés
SANTA COLOMA DE FARNERS

Gabí Amores ha estat més de trenta anys mestre de taller en diferents centres de formació professional de les comarques gironines. És tota una referència en aquest àmbit, en què ha exercit la docència en la seva especialitat d'electricitat. Com a llicenciat en pedagogia, l'altre vessant de la seva formació acadèmica, ha estat formador en didàctica per al professorat d'FP, a la UdG, ha dut a terme tasques d'orientació als instituts i ha assessorat empreses en la formació de treballadors.

Vostè ha conegut tota la història de la formació professional.
Vaig estudiar-la a partir de la llei de formació professional industrial, de 1955, el primer intent d'organitzar-la, que la dividia en estudis d'oficialia i de mestria, una formació exclusivament tècnica a partir dels catorze anys, sense pràcticament assignatures acadèmiques. Era la formació professional pensada per ser un bon operari.

Llavors va venir la llei del 1970, la de l'EGB, el BUP i el COU.
Aquesta ja la vaig viure com a professor i va ser un avenç perquè va voler corregir aquesta diferenciació entre la formació acadèmica i la professional i va introduir assignatures clàssiques als estudis de la nova FP, dividida en FP1 i FP2, que donaven una formació més global i completa. Continuava essent una opció de segona categoria, perquè per fer l'FP1 no necessitaves haver aprovat l'EGB. Uns quants dels alumnes que hi accedien sense una bona base de coneixements en matemàtiques i llengües fracassaven, cosa que era un gran inconvenient, perquè se n'anaven al carrer, sense poder treballar fins als setze anys, l'inici de l'edat laboral. Alguns centres van intentar crear cursos, des del voluntariat, per recuperar-los, però per reconèixer-los oficialment es va haver d'esperar la nova llei, la Logse, el 1990. L'administració sempre reacciona molt lentament als problemes.

La Logse allargava l'escolaritat obligatòria fins als setze anys, amb un tronc comú per a tothom (l'ESO). Si l'aprovaves, podies fer batxillerat o cicles formatius de grau mitjà (la nova FP). Per primera vegada l'FP tenia la mateixa consideració d'accés que el batxillerat. I per als que no aproven, hi ha cursos específics.
Va ser un intent clar de prestigiar-la. Aquesta nova formació professional pretén formar els estudiants de grau mitjà, com l'antiga oficialia, amb un o dos anys de formació específica intensiva, però amb la base de l'ESO assolida. I els cicles formatius de grau superior serien com l'antiga mestria, i s'estudiarien després d'haver cursat un batxillerat o un grau mitjà amb l'afegit d'un curs de transició. Parlem d'una formació que pretén ser de bona qualitat, amb un ventall d'especialitats cada vegada més gran.

Com es definiria aquesta bona qualitat?
Bona tècnicament, que ofereixi als estudiants una perspectiva de coneixements àmplia, amb capacitat d'inserir-se a diferents llocs de treball, sabent prendre decisions i resoldre problemes, amb bones habilitats per al treball en equip i per a la col·laboració amb altres professionals.

S'ajusta prou l'oferta que fa l'FP a les demandes dels ocupadors?
L'FP és molt diversa, cada família professional és un món. Sempre s'ha intentat respondre a les demandes i expectatives de les empreses. Ara, el que no poden fer els centres d'FP és formar especialistes per a una empresa determinada, que és sovint el que voldrien els ocupadors. S'han de poder formar especialistes amb capacitat d'adaptació a diferents entorns laborals. I les empreses no poden deixar de fer la formació interna necessària per acabar d'ajustar la formació dels seus treballadors als llocs de treball específics que ofereixen.

La relació dels centres d'FP amb el seu entorn laboral i d'ocupació deu ser imprescindible.
Absolutament. I sempre s'han mantingut aquests contactes amb major o menor formalització. D'aquesta bona relació n'han sortit compromisos de col·laboració molt útils per als dos col·lectius. L'equipament digne dels centres d'FP, amb maquinari actualitzat, sovint ha estat possible gràcies a aquestes transaccions i especialment a la generositat de persones i institucions privades, més enllà del mateix Departament d'Educació, que no sempre ha invertit el necessari.

Són cars els cicles formatius per a l'administració?
N'hi ha de més cars que altres, perquè alguns requereixen maquinari o determinats recursos materials específics que s'han d'actualitzar per poder oferir una formació de prou qualitat. És evident que per a l'administració els cicles són més cars que el batxillerat.

De fet, una queixa recurrent és que el sistema educatiu està pensat perquè l'alumnat faci batxillerat i, de fet, si es tenen els requisits, ningú no té cap problema per cursar-lo. En canvi, si un estudiant vol fer un cicle formatiu determinat, no és segur que pugui tenir-hi una plaça. Com ho valora?
Tristament és així. Cada cop s'han ofert més cicles i això és un guany; ara, és obvi que no tots tenen la mateixa demanda. El Departament d'Educació ha de poder oferir places suficients als cicles més demanats i que demostrin més capacitat d'inserció laboral. A banda, tothom hauria de poder estudiar allò que pugui interessar-li. Ens queixem molt de les dificultats d'accés a determinats estudis universitaris, però a l'FP passa exactament el mateix!

Una bona orientació a l'alumnat facilitaria eleccions més raonades?
Sens dubte. No sempre s'escull amb criteri. La meva experiència és que es dedica poc temps a l'ajuda personalitzada per triar, allò de conèixer bé cada alumne i procurar que cadascú es conegui bé a si mateix, les seves potencialitats, els seus valors. Els orientadors de centre haurien de poder coordinar tots aquests processos. Tant de bo que els equips directius els donin prou marge de temps per poder-ho fer! Es millorarien molts aspectes; per exemple, aquest biaix tan gran del batxillerat cap a la selectivitat i la universitat. Alguns CFGS ofereixen una inserció laboral superior a la dels graus universitaris i poc alum-

EL PUNT AVUI+
www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 16/05/2022
Edició: Gironines
Secció: LOCAL Comarques Gironines

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 2.844€

7

L'FP al cor

En Gabí va anar a l'escola de l'empresa paperera Torras Domènech, de Flaçà, el seu poble. Després un any a l'institut Vicens Vives, de Girona, i dotze anys a la Universitat Laboral, ideada pel franquisme per donar formació gratuïta i tècnica als fills dels treballadors, primer a València i després a Tarragona. Li va ser útil, també per allunyar-se ideològicament de les idees que alguns tutors volien inculcar. A disset anys va tornar a Flaçà i a divuit era oficial de primera a la Torras. Fins que li va entrar el cuc de la docència. És un dels impulsors de les certificacions de qualitat als centres d'FP (ISO 2000) a Girona i ha participat activament en la formació del seu professorat. ■ Q.P.

nat els considera una opció. I ho és, i de futur!

La nova proposta és la formació dual, en què s'augmenta la col·laboració entre els centres de formació professional i les empreses, que s'hi han d'implicar més que mai. Sembla una bona opció.

La formació dual té avantatges: més hores a les empreses, més possibilitats de practicar en un entorn de treball real, les possibilitats d'inserció són més altes, la vinculació entre centre d'FP i empresa haurà de ser necessàriament més intensa. D'inconvenients, també se n'hi veuen; per exemple, els crèdits presencials a l'institut queden més reduïts i els coneixements se centren en l'empresa concreta. Per altra banda, no tots els alumnes podran fer formació dual perquè faltaran empreses disposades i preparades per formar-los. El temps ho dirà. ■

@ **Podeu llegir l'entrevista completa a: ja.cat/experiencia-per-si-servis**

Exposicions

La cultura italiana irromp al Catvers

HOMENATGE · Un espai virtual que difon l'obra del desaparegut artista i arquitecte Vincenzo Carmenati servirà per promocionar Itàlia des de Catalunya

Joan Trillas
CASTELL-PLATJA D'ARO

Des de Platja d'Aro ha sorgit un gran edifici de dues plantes immaterial, però totalment sòlid al Catvers, l'Espai Multicultural Vincenzo Carmenati. Aquest espai està dedicat a aquest arquitecte i artista, molt vinculat a la Costa Brava, i ens permet recórrer la seva obra. Aquest projecte ha sorgit en el marc de l'experiència *Il Faro, spazio d'art e cultura* per donar a conèixer des del Catvers la cultura italiana, a més de fer-hi esdeveniments consulars. Ha estat una iniciativa de la Cambra de Comerç Italiana –a Platja d'Aro hi té la seu la delegació gironina.

Emmanuela Carmenati explica que és, precisament, a través de la figura del seu pare que neix la primera exposició d'art al Metavers de la Generalitat de Catalunya amb dibuixos, escultures, i, molt especialment, un homenatge a la discoteca Maddox que va dissenyar: "Confesso que estic aprenent a conèixer el meu pare des d'una òptica totalment nova, i em té ben captivada –destaca–. Per això hi estic dedicant molt de temps i recursos." Carmenati és molt reconegut com a arquitecte i dissenyador, a banda de la seva rellevant obra escultòrica molt vinculada a Platja d'Aro. Nascut a Milà, va destacar com a alumne universitari brillant de la Facultat d'Arquitectura del Politècnic de Milà.

Vincenzo Carmenati ha accedit al Catvers amb una exposició d'art

La sala Textures en l'exposició permanent dedicada a Vincenzo Carmenati al Catvers ■ CEDIDA

contemporània de dues plantes on, a més de la seva obra, una sala permet tenir una experiència immersiva a la discoteca Maddox, ara desapareguda, que ell va dissenyar. Les seves escultures hi han arribat després d'un minuciós procés d'escaneig que permet gaudir-les des de la tridimensionalitat. A l'espai expositiu hi ha una sala taller on la tecnologia permet apreciar proves de diferents textures sobre una de les escultures. També es poden veure els esbossos preparatoris que mostren el procés creatiu d'algunes peces. L'intens treball que es fa des de l'Arxiu Carmenati permet que vagin aflorant projectes, dibuixos, escultures o reflexions de Carmenati: "Com arquitecte va ser molt prolífic, va fer moltíssims projectes, però també n'hi ha molts que són al calaix –explica la seva filla– i que creiem que s'han de compartir." Estem davant d'un professional que fruïa tant fent projectes per a clients com projectant el que ell creia, sense límits, com poden ser la ciutat Hena, les Pocket Town, l'Heliòpolis, teatres o esglésies, entre moltes d'altres. La nova web, permetrà arrodonir la mirada sobre Carmenati com a artista: "Coneixia el pare, però no l'artista, la ment lliure que era. No era conscient que era tan genial i complet", destaca la seva filla. ■

Un peixet de conte per a l'aprenentatge de les emocions

J.C.
LES PLANES D'HOSTOLES

Atreveix-te peixet! és el conte que ha creat la psicòloga clínica de la salut i infantojuvenil Anís Cerrillo per fer entenedors als infants a partir de 3 anys, i a través d'ells els adults, conceptes com ara la indefensió apresa i les creences disfuncionals. "Té a veure amb la zona de confort, de sentir que no podem fer una cosa, que no tornem a provar de superar-la després de molts intents tot i tenir les habilitats que calen i això limita la vida de les persones", ha detallat. El conté té forma d'àlbum il·lustrat –les il·lustracions són de Marina Serrallonga–, i està protagonitzat per un peix petit. Cerrillo ha explicat que aprofita la història d'aquest peix que viu en una peixera i que un dia cau al riu Onyar de Girona per introduir els conceptes que vol donar a conèixer. De fet, inclou recursos al final del llibre per treballar-los. Per poder sufragar l'edició del llibre ha obert un Verkami amb el títol del conte. Anaïs Cerrillo té un web on difon material de suport en temes de psicologia infantil i juvenil. ■

Cerrillo, amb la portada amb el protagonista del seu conte ■ J.C.

EL PUNT AVUI+ www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 16/05/2022
Edició: Gironines
Secció: NACIONAL Nacional

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 1.762€

L'APUNT

Per evitar l'escissió de Barcelona

Xavier Miró

Al Madrid-Estat li ha servit tot per garantir la seva unitat també en democràcia. "Què hem de fer els del Madrid-Estat quan un territori es vol independitzar sinó espiar els seus dirigents per evitar-ho?", venia a dir la ministra Robles. Això sí, s'espia per evitar la secessió, mai per motius ideològics, malgrat que tothom sap que van continuar espiant fins i tot quan l'únic que es trencava era l'independentisme. Dèiem en L'Apunt previ que hi podia haver destitucions però quedaria impune l'Estat profund. I avui tothom ja sap també que van espiar la negociació a l'alcaldia de Barcelona. No per motius ideològics sinó perquè Barcelona no s'escindís, és clar. Quedaran impunes fins els putxinel·lis del Madrid-Estat.

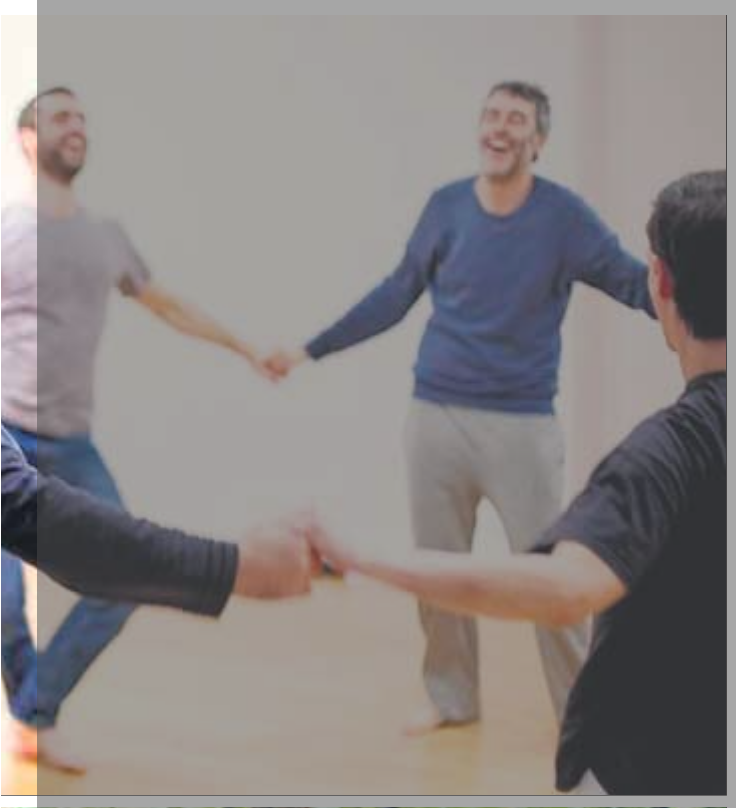

Mirta Lojo Coordinadora del grup de treball Educació Feminista de Rosa Sensat

"Les aules són una oportunitat d'or"

PROBLEMA • "Falta consciència entre el professorat i els recursos per canviar-ho són insuficients" **PROFUNDITAT** • "Educar en la igualtat no és fer un acte lúdic el 8-M o un manifest el 25-N, s'ha de treballar el dia a dia"

L.B.
BARCELONA

Els nens d'avui seran els homes de demà. Mirta Lojo, coordinadora del grup de treball Educació Feminista. Gènere i Currículum de Rosa Sensat, repassa els reptes de l'escola per formar infants i adults més igualitaris, sans i lliures.

S'està fent prou, a les aules, per revisar els estereotips de gènere masculins?
A les escoles que han treballat amb perspectiva de gènere això s'ha tingut en compte, el que passa és que han estat excepcions a la norma general. En general, el professorat no es qüestiona aquest tema. El Departament d'Educació està fent ara una formació a tots els centres de primària i secundària, el programa es diu *Coeduca't* i no parla específicament de la desconstrucció de la masculinitat hegemònica, però és un dels temes implícits perquè ho toca tot.

Com valora aquest programa?
El problema és que és difícil desmuntar una idea que està totalment interioritzada. Aquesta formació és de 30 hores i només en alguns casos de dos cursos, és totalment insuficient per prendre consciència de la magnitud del fenomen. I amb aquestes poques hores es considera que aquestes persones ja en poden formar d'altres, així que crec que no es valora la dimensió del problema que es vol abordar. A l'última reunió d'Educació Feminista de Rosa Sensat vam estar parlant dels patis d'escola. El joc de futbol ocupa el centre del pati i relega les noies i alguns nois que no entren en aquesta dinàmica... Doncs la majoria del professorat no veu que això sigui un problema, pensa que així al pati la canalla es desfoga i a l'aula estarà més tranquil·la. És només un exemple d'aquesta falta de consciència.

Mirta Lojo, coordinadora del grup Educació Feminista de Rosa Sensat ■ ARXIU

Quins efectes té?
Les mestres d'escola bressol ens alerten que abans dels tres anys els comportaments dels nens ja són més bruscos que els de les nenes. Això passa perquè al moment de néixer ja es comença a construir aquesta masculinitat hegemònica; per tant, no s'ha de treballar amb un taller als 14 o 15 anys dient als nois que "això no va així", sinó des del principi. Amb les joguines que es fan servir, els contes que es llegeixen i, sobretot, amb professors conscienciats. Fomentar la igualtat a les aules no és fer un acte lúdic el 8-M i un manifest reivindicatiu el 25-N, sinó que es tracta de treballar el dia a dia a l'escola. És un fenomen estructural i, per tant, s'ha de treballar arreu, però tenim la sort que tota la canalla passa per l'escola, així que és una oportunitat d'or per treballar les relacions interpersonals, els estereotips de gènere i la violència masclista, que s'expressa de formes molt diferents.

També a les aules?
Quan un alumne desafia les normes o té un comportament disruptor, es tracta com una qüestió individual, no s'aprofundeix en la idea que es tracta d'una violència estructural. La masculinitat hegemònica comporta exclusió i violència cap a les nenes però també cap als nens que no responen a aquesta masculinitat. I els nens també pateixen aquesta violència, amb enfrontaments i baralles. ■

portant que hi hagi espais que guiïn els homes en aquest procés de canvi. "Els estereotips de gènere són estructures que portem molt interioritzades i qüestionar-los ens deixa a la intempèrie, perquè ens qüestionem d'on venim, el que hem fet, del que ens responsabilitzem i del que no... Per això, per fer aquesta rendició de comptes, calen espais de seguretat i amb perspectiva de gènere i feministes", destaca.

Pagès constata el gran augment a casa nostra del nombre d'activitats i grups d'homes amb perspectiva de gènere dels últims quatre o cinc anys, però alerta que, com sempre que un moviment social guanya força, també està en auge l'altre extrem, homes que se senten atacats i intenten legitimar encara més la retrògrada i tòxica masculinitat patriarcal. "Tenim feina per a diverses generacions", avisa. ■

EL PUNT AVUI+ www.elpuntavui.cat

Mitjà: El Punt Avui
Publicat: 16/05/2022
Edició: Gironines
Secció: NACIONAL Nacional

Audiència: 106.000 Lectores
Difusió: 22.037 Ejemplares
Valor: 2.057€

OPINIÓ

Víctor Pérez García
Grup d'Opinió Pedagògica Fundació Josep Pallach

Canvi educatiu i eines d'organització i gestió

Des del 1996, amb l'aprovació de la Logse, el sistema educatiu ha experimentat una elevada quantitat de canvis legislatius que no han permès consolidar un model educatiu estable i han augmentat considerablement la complexitat de gestió i organització dels centres. La dificultat de gestió té dues causes principals, la primera és la manca de continuïtat temporal dels canvis legislatius, que necessiten temps per vèncer les inèrcies del sistema. La segona, no menys important, és que aquests canvis no han anat acompanyats d'eines de gestió i organització eficaces per poder-los fer efectius en el dia a dia dels centres.

Les eines de gestió i organització són primordials per al bon funcionament del centre i, en conseqüència, per a la qualitat del servei que s'ofereix. Actualment, les eines de gestió que el Departament d'Educació ha unificat a tots els centres abasten la matriculació i l'avaluació de l'alumnat, amb una eficiència discutible. Però hi ha un seguit de processos essencials que no estan inclosos. Així, cada centre els gestiona fent servir diverses eines, siguin comercials i/o d'elaboració pròpia. Per la seva importància, volem destacar-ne els següents:

Acollida de professorat substitut: és fonamental informar-lo sobre el projecte educatiu, la gestió d'assistència i convivència de l'alumnat, la comunicació amb famílies i els instruments per realitzar les tasques. El docent substitut que canvia de destinació constantment, tot i treballar de manera exclusiva per a la mateixa empresa, habitualment es troba que ha de fer servir diferents instruments de gestió. Aquest fet resta molta eficàcia a l'adaptació al nou centre i exigeix una absurda inversió d'hores al docent i a les direccions que l'acullen.

Planificació del curs vinent: la manca d'eines de gestió unificades i compartides per tot el sistema comporta unes maneres de treballar pròpies de cada centre que es traspassen d'equip directiu a equip directiu de manera semblant a l'organització dels gremis medievals quan els oficis passaven de pares a fills o de mestres a aprenents. Serveixi d'exemple allò que succeeix en l'elaboració dels horaris d'un nou curs. Així, cada centre fa servir un programa informàtic determinat. El/la cap d'estudis es forma per poder gestionar aquest programa concret, i el suport de l'anterior cap d'estudis és fonamental per millorar l'eficiència del seu treball. És a dir, en cada centre l'elaboració de l'horari depèn d'una persona que utilitza un sistema particular del centre, aquest no sembla un exemple d'organització eficient del segle XXI.

La interacció de les famílies amb el centre educatiu: actualment una família que tingui fills escolaritzats en centres educatius diferents (per exemple un a primària i l'altre a secundària) molt probablement es trobi amb dues plataformes digitals diferents per interaccionar amb els centres. L'absurditat de la situació equivaldria al fet que la xarxa de caixers de la nostra entitat bancària utilitzés un sistema diferent i permetés fer accions diferents en funció de l'oficina en la qual estigués instal·lat el caixer.

Aquest procés recorda el creixement desordenat d'una ciutat sense seguir cap model urbanístic. Per què no hem disposat d'un *pla urbanístic* que ho ordenés? A més, tal com passa a les ciutats, la reordenació sempre és més costosa i complexa que la planificació prèvia.

Una de les aules de l'escola Vedruna, situada al barri del Raval de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

La conseqüència d'aquest creixement desordenat, de la manca d'eines de gestió, organització i comunicació definides i compartides impacta de ple incrementant la ineficàcia del sistema. Molts esforços i molt temps invertit des de cada centre sense revertir en la millora del sistema.

Seria presumptuós, per la nostra part, proposar una solució simple a una situació tan complexa. És urgent abordar aquesta problemàtica i fer-ho tenint en compte tant l'experiència que els centres tenen com les inversions econòmiques i formatives que forçosament cada centre ha hagut d'assumir. Massa sovint els plans d'actuació que es proposen des de l'administració educativa obvien la realitat dels centres i perden un valor afegit que revertiria directament en un millor servei a la ciutadania.

Al nostre parer, la falta d'eines unificades i compartides de gestió dels centres educatius forma una problemàtica que cal abordar sense dilacions. Hi ha recursos i instruments disponibles, cal la voluntat de posar-hi ordre per guanyar eficàcia.

Empresa d'alimentació en expansió cerca
REPARTIDORS I COMERCIALS
per a la província de Girona.
Interessats, envieu CV a
ofertatreball25@gmail.com
B60736-12588610

EL PUNT AVUI+
La informació, sempre actualitzada
entra a elpuntavui.cat

Presentació del catàleg 2022-2023 del Club del viatger
Dilluns 23 de maig, a les 17 h
A l'HOTEL CARLEMANY GIRONA
Plaça Miquel Santaló i Pavor, 1
En el mateix acte sortejarem una nit al nostre Hotel Neptuno, totalment renovat com a HOTEL&SPA de 4*
PLACES LIMITADES
IMPRESCINDIBLE CONFIRMACIÓ
de dilluns a divendres de 9 a 18 h
al tel. 93 766 59 96
o a marqueting@clubdelviatger.cat
seguiu-nos a www.clubdelviatger.cat
Club del viatger
VIATGES 2022-23
Club del viatger
El Club del viatger més a prop que mai
Us portem a l'aeroport o als punts de sortida, tant a l'anada com a la tornada del vostre viatge.
Recollides a quasi tot Catalunya
182483-12583640

Mitjà: Diari de Tarragona
Publicat: 16/05/2022
Edició: GENERAL
Secció: REGIONAL TARRAGONA

Audiència: 75.000 Lectores
Difusió: 7.650 Ejemplares
Valor: 2.257€

La Tribuna

El linchamiento de la profesora Josefina Albert

En la selectividad de 1998 cometió el terrible «delito» de facilitar los exámenes en castellano a varios alumnos que se lo pidieron

Fue sometida entonces a una terrible campaña de acoso y derribo y a pintadas amenazantes como esta: «Mort a Josefina Albert, nazi»

La entidad Convivencia Cívica Catalana (CCC) organiza el próximo día 21 de mayo en Barcelona un más que merecido acto de homenaje a la profesora Josefina Albert Galera (ya octogenaria) , que fue una de las pioneras en la defensa del bilingüismo en Cataluña y en la lucha contra las imposiciones y el totalitarismo nacionalista. Durante más de 25 años (hasta su jubilación en el año 2008) fue catedrática de Filología Hispánica en la Universidad Rovira i Virgili, de Tarragona.

Josefina Albert era una sencilla profesora de universidad que en las pruebas de selectividad del año 1998 cometió el terrible «delito» de pedir y facilitar los exámenes en castellano a varios alumnos que se lo pidieron y por ello sería desde entonces apartada de las pruebas de selectividad. Acudió entonces al Defensor del Pueblo para denunciar la pretendida exclusión del castellano y la persecución a la que fue sometida apartándola de las pruebas y presentó una denuncia en el juzgado contra el entonces rector de la URV, Lluís Arola y contra el coordinador de las pruebas de selectividad (PAAU), Joan Igual, por el presunto delito de prevaricación, por el que serían posteriormente juzgados.

En las semanas previas al juicio, la presión fue enorme, todas las fuerzas vivas del nacionalpujolismo, los decanos de la URV, los rectores de las universidades públicas catalanas, el conseller de Universitats Andreu Mas Collell, el president de la Generalitat Jordi Pujol, el presidente de la Diputación Provincial, 145 alcaldes de la provincia (concentrados en las escaleras de la catedral) y todos los funcionarios y tentáculos que formaban parte del establishment (incluida la prensa del régimen), como si de una potente y militar falange se tratara, hicieron frente común contra Josefina Albert y en apoyo del Rector de la URV y del Coordinador de las PAAU. Es decir, a un lado la gigantesca e implacable trituradora nacionalista y al otro, una sencilla profesora, más sola que la una, bajita de estatura pero con un gran coraje cívico y una gran altura moral, pues lo habitual era y es adoptar la posición dócil del rebaño que asume acriticamente los dictados y políticas del poder de turno.

Josefina Albert fue sometida entonces a una terrible campaña de acoso y derribo y a pintadas amenazantes como estas: «Mort a Josefina Albert, nazi», «Josefina Albert fot el camp de Catalunya», «Josefina Albert pederasta» o se situaba su nombre en el centro de una diana (yo mismo realicé las fotografías de todas las pintadas de las que tuvimos conocimiento) la mayoría de ellas con el anagrama independentista al lado. En los alrededores de la Universidad alguien colocó en farolas, papeleras y cabinas telefónicas unas pegatinas en las que se podía leer: «Josefina Albert (funcionaria espanyolista) Telèfon 977202137» (que era su teléfono de entonces) y empezó a recibir de madrugada constantes llamadas, algunas de ellas amenazantes, que no cesaron hasta que hizo público que lo había denunciado a la Fiscalía y a policía. Un día se encontró en su buzón de la Facultad un sobre grande que contenía una bandera española de papel salpicada con gotas rojas que simulaban sangre. Acompañada casi siempre por el profesor de la URV Pedro Antonio Heras (entonces vicepresidente de la entidad cívica CCC y antiguo responsable político del PSUC en Tarragona en los años 70) fue denunciando, uno tras otro, todos estos actos. Por lo visto la decana de su Facultad había dicho: al final se desmoronará por la vía de la presión psicológica. El Fiscal Jefe de la Audiencia Provincial calificó estos hechos públicamente como una «deplorable persecución». Según mi modesta opinión eran mucho más que eso, pues se perseguía la muerte civil de Josefina.

Unos días antes del juicio se colocó en fachada de la Universidad un enorme cartel en el que podía leerse: «La URV amb el seu rector i el coordinador de las PAAU». El mismo día del juicio, antes de iniciarse este, algunos de estos «preclaros» representantes públicos junto a otros miembros de la clac nacionalista, se concentraron delante de los juzgados y se pusieron a cantar Els Segadors: «Bon cop de falç! Bon cop de falç, Defensors de la terra, Bon cop de falç!». Puro y duro totalitarismo. Realmente daba miedo. Ella poco antes de la hora señalada entró en el Juzgado y se fue abriendo paso por unos abarrotados pasillos, entre los flashes de los periodistas, acompañada sólo por el profesor Pedro A. Heras; una de sus compañeras y «amiga» durante los últimos veinte años le dijo que ese día no la podría acompañar. El profesor José María Fernández compañero de Facultad (que la había apoyado en su denuncia al Defensor del Pueblo y que sería por ello también excluido de las pruebas de Selectividad) fue su testigo en el juicio. Al finalizar el juicio alguien le informó de que un funcionario había dicho: «Ha llamado el president Jordi Pujol preguntando cómo va el juicio». Ahí estaba, el gran gurú del nacionalismo, presionando y siguiendo de cerca el asunto.

En gran medida consiguieron que la mayoría odiara a la victima y apoyaran al verdugo (a los prevaricadores). Convertir a la victima en verdugo, ¿ puede haber algo más paradójico y despreciable en una sociedad que se dice democrática? Josep Tarradellas, unos años antes ya había denunciado que: «Lo que hay ahora en Cataluña es una especie de dictadura blanca».

Lo cierto es que todos estos hechos produjeron un enorme revuelo en la universidad y en los ambientes políticos de la ciudad y de Cataluña, teniendo repercusión en la prensa a nivel nacional, pues como hemos dicho intervino también el Defensor del Pueblo (Álvarez de Miranda) emitiendo un informe favorable a las tesis sostenidas por Josefina; aunque ningún partido político, repito ninguno, apoyó en ese momento expresamente a la profesora Albert (eran tiempos de pactos entre CiU y PP). Y aunque los jueces le dieron en buena parte la razón, la sentencia declaro ilegal su exclusión de las pruebas de selectividad, finalmente el rector sería absuelto.

Este caso refleja, además, el uso fraudulento, arrojadizo y clasista que se ha venido haciendo desde hace décadas por parte del nacionalismo en pos de un integrismo pueril y pernicioso. Flaco servicio el que hacen los catalibanes de la lengua y la cultura catalana a esta misma lengua y cultura que dicen defender con tanto ardor.

Exactamente lo mismo ocurre ahora con los que se niegan a impartir, al menos, un 25% de las clases en castellano (quina barbaritat!) tal como obligan las reiteradas sentencias de los Tribunales.

Sirvan estas líneas como mi más sincero reconocimiento y para que su inestimable lucha nunca caiga en el olvido. Muchas gracias Josefina.

SALVADOR CAAMAÑO MORADO
Presidente provincial de SCC en Tarragona

Mitjà: diaridegirona.cat
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.diaridegirona.cat/dominical/2022/05/15/semp...
Audiència: 366.383 Lectores
Valor: 454€

La sempre necessària utilitat de la filosofia

El text que presentem, El sentit de la veritat, fou editat l'any 1929 per l'editorial del mateix nom que la publicació La Revista. És una reflexió molt enraonada, elaborada i precisa d'un dels aspectes més crucials en filosofia: l'estudi, més enllà de la definició, de la veritat. Si els grecs parlaven del que és, del què pensem què és, de com ho veu l'altri... per explicar-ho tenim un exemple senzill: imaginem tres líquids del mateix color o sigui transparent, pot ser aigua, alcohol o una benzina. Quin és cadascun? Ens ajuda el suport, l'envàs, el receptacle ad hoc: copa o got, proveta o un pot rovellat? O ens confon? Qui ens assegura què és cada cosa? L'interlocutor? Variant els suports, qui sap que és cadascun sense olorar-ho o tastar-ho? Dificultats per escatir la veritat... És, diuen que és o sembla que és?

La sempre necessària utilitat de la filosofia

Xirau se n'ocupa i ho fa amb meticulositat i encert. El sentit de la veritat és la seva primera gran aportació en català d'una carrera trencada per l'exili, on publica a cura del seu fill Ramon les obres selectes en castellà a El Colegio Nacional, a Ciutat de Mèxic, tan vinculat als dos i on aparegueren les seves Obras Selectas en las que s'hi reprodueix, al volum segon (Mèxic, 1996) aquest títol. El sentit de la veritat també aparegué a en el volum primer de les obres completes (Rubí, 1998). En ambdues edicions és el primer dels llibres aplegats. Es presenta en cinc grans apartats: L'idealisme; consciència i l'ésser; relativisme; investigació fenomenològica i la veritat i l'objectivitat. No és una obra de lectura fàcil ni ràpida, tot i la brevetat, 166 pàgines, ni és a l'abast dels amants de lectures rabents. La fruirà qui assaboreixi el lent degoteig de les idees i les poui amb parsimònia atesa la densitat conceptual i la cura de l'autor en l'exposició dels seus conceptes.

La sempre necessària utilitat de la filosofia

Arran de la visita d'Albert Einstein a Barcelona, Joaquim Xirau en va escriure uns magnífics articles i demostrà com podia ser un alt exemple del periodisme científic de relleu.

La sempre necessària utilitat de la filosofia

Aquest volum, número 67 d'una excel·lent col·lecció, s'edità amb la col·laboració dels seus deixebles Concepció Casanova, Josep Casalmiglia i Ignasi Maluquer, i esdevé una de les altes fites de la filosofia catalana, com es va reconèixer en el col·loqui organitzat per la Universitat de Girona, sota la direcció de Josep M. Terricabres i l'aportació d'especialistes sobre Xirau (Leticia Cabañas, Octavi Fullat, Gabriela Hernández, Miquel Siguan, Josep Montserrat, Kima Moret, Oriol Ponsatí-Murlà, José Ignacio Sánchez, Miquel Verdaguer, Antoni Vicens i Conrad Vilanou i també del seu fill el poeta Ramon, traspassat fa poc) esdevenint una singular aportació que comptà igualment amb els bons treballs de Vilanou, Moret i Sánchez.

Siguan remarca que la publica a una editorial emblemàtica del noucentisme, les citades Edicions de la Revista, i que és fruit de la meditació de lectures d'alt nivell. Per exemple va traduir El Discurs del mètode de Descartes. Defineix aquesta aportació com «una introducció al problema clau de la filosofia contemporània».

Publicada gairebé fa un segle, és un exemple del treball elaborat de Xirau que al costat d'altres aportacions més conegudes, com la visió de la vida i l'obra de Ramon Llull i de Joan Lluís Vives,

és un dels llibres més reeixits entre els que destaca la reflexió sobre Edmund Husserl.

Xirau no descuida els articles periodístics i de divulgació. L'editorial Eumo va aplegar els relacionats amb docència -Pedagogia i vida (1999)-, la gran passió de Xirau, la seva relació amb els alumnes era llegendària amb les classes més enllà de les aules en tertúlies i reunions a casa seva.

Mitjà: cronicaglobal.com (PW)
Publicat: 14/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://cronicaglobal.elespanol.com/vida/familias-se-or...
Audiència: 1.358.861 Lectores
Valor: 1.685€

Familias se organizan por la falta de plazas en la escuela

La plataforma **Escola Pública Propera**, formada por más de **170 familias** de Barcelona, ha denunciado que el acceso a la **educación pública** y cercana ha dejado de ser un derecho y se ha convertido en una "lotería".

La asociación lamenta que el déficit de plazas para los grupos de Infantil 3 en los centros educativos haya empujado a muchas familias trabajadoras a optar por **centros concertados**, renunciando, en muchos casos, a una educación laica.

Gràcia y L'Eixample, los distritos más afectados

Las familias barcelonesas advierten de que los datos del proceso de preinscripción para el curso 2022-23 han vuelto a dejar claro, un año más, que la demanda de plazas públicas **excederá** considerablemente la oferta en diversos distritos de Barcelona.

De acuerdo con los datos proporcionados por la plataforma, y sin contar las plazas reservadas para alumnos con necesidades educativas especiales, los distritos más afectados son **Gràcia**, con un déficit de 74 plazas; **L'Eixample**, 218 asientos, y **Horta-Guinardó**, donde faltan 38 pupitres.

Reducción de la ratio

Uno de los factores que explican el déficit de plazas ordinarias en centros públicos es, según las familias afectadas, la decisión del **Consorci d'Educació de Barcelona** de reducir la ratio de alumnos a **menos de 25 niños** por aula en la mayoría de las escuelas públicas.

"Entendemos que reduciendo la ratio la calidad de la educación pública mejora al contar con más recursos por alumno. Sin embargo, creemos que reducir la ratio mientras hay tantas familias sin plaza en la escuela pública no es **éticamente** aceptable, sobre todo cuando a las escuelas concertadas se les permite mantener ratios más elevadas", aseguran.

Problemas en la conciliación

La plataforma Escola Pública Propera recuerda que detrás de estas cifras existen familias trabajadores que si no encuentran plaza en una escuela pública cercana a su domicilio pueden tener dificultades para **conciliar** el ámbito laboral con el familiar.

Además, muchas familias tienen que soportar un **coste económico** adicional ya que se ven obligadas a inscribir a sus hijos en un centro concertado más cercano a su hogar, renunciando en muchas ocasiones a una educación laica.

Carta a Cambray

Según ha informado la plataforma a **Crónica Global**, la asociación de familias enviará una carta

al *conseller* de Educació, **Josep Gonzàlez-Cambray**, en la que solicitará que se reconsidere la decisión de reducir la ratio de alumnos por aula y que se abran clases adicionales en aquellos centros que dispongan de espacio y recursos.

“Tienen en su mano evitar el **sufrimiento** injusto de muchas familias como las nuestras. Solo pedimos que se tomen decisiones que garanticen una escuela pública y de proximidad para todas las familias que la soliciten”, aseguran.

Mitjà: La Sexta
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.lasexta.com/noticias/sociedad/becas-comedor...
Audiència: 6.752.410 Lectores
Valor: 8.372€

Las becas de comedor no llegan a más de un millón niños que viven en situación de pobreza

Publicado: **Domingo, 15 mayo, 2022 15:14**

En España, las **becas comedor solo alcanzan al 11% de los niños y niñas** que lo necesitan, cuando la tasa de pobreza se sitúa por encima del 27%. Esto significa que **hay más de un millón de niños y niñas** que se encuentran en situación de pobreza y no tienen beca comedor, con los costes que esto conlleva.

Los datos de esta triste realidad los pone Carmela del Moral, responsable de Políticas de Infancia de 'Save The Children'. La situación la sufre, entre otras muchas madres y padres, Carola, para quien pagar el comedor de su hija cada mes es un auténtico quebradero de cabeza.

"Para mí, pagar, aunque sea mínimo, es muchísimo. Es demasiado. No llego. No tengo. No puedo", cuenta a laSexta. Gana poco más de 600 euros al mes, recibe la beca comedor pero no cubre al completo el coste y por eso, cada mes, paga una cantidad diferente.

El coste de pagar el comedor se traducen en la **falta de recursos básicos** en muchos hogares y eso, los más pequeños, lo notan. Así lo explica Ana Asensio, psicóloga clínica: "El niño necesita para poder evolucionar y avanzar sus necesidades de cuidado, de alimento y de hogar, techo, mantenidas".

Desigualdad entre CCAA

Además, hay grandes diferencias entre Comunidades Autónomas: mientras que una niña en una familia de cuatro miembros con 700€ al mes en Murcia no tendría esta beca, sin embargo, en Galicia o Euskadi sí.

El Ministerio de Inclusión Social, denuncia 'Save The Childen', no marca un umbral mínimo y por eso **cada territorio decide las condiciones** para solicitar la ayuda, lo que genera GRANDES desigualdades.

Ante esta situación, Carmela del Moral explica que se pide que haya un solo umbral, el de la pobreza, y que de ahí las CCAA puedan aumentarlo **para que ningún niño** en ningún punto de España **no tenga garantizada, al menos, una comida completa al día**.

Mitjà: Diari de Tarragona
Publicat: 16/05/2022
Edició: GENERAL
Secció: REGIONAL EBRE

Audiència: 75.000 Lectores
Difusió: 7.650 Ejemplares
Valor: 663€

Ebre

Tradicions

Els bous tornen a ser els autèntics protagonistes de les Festes de Maig

Cada dia de la setmana hi ha espectacles taurins als carrers i places del poble d'Alcanar

J. J. BUJ
ALCANAR

Després de dos anys d'aturada a causa de la pandèmia, tornen les festes dels bous (com es coneix popularment la festivitat amb motiu de Sant Isidre Llaurador) que s'iniciaven divendres passat i es perllongaran durant tota la setmana. Avui és festa local al poble d'Alcanar, ja que el dia del patró de la pagesia era ahir, diumenge.

En un poble eminentment agrícola no hi podia faltar la missa i ofrena en honor al sant, així com la benedicció dels camps, bona part dels quals s'observen al magnífic paisatge de la localitat i la costa del Montsià i el Maestrat que s'albira des del Mirador, indret on es va fer la missa de campanya. Als carrers de la rodalia d'aquesta plaça s'hi realitza la 'prova' dels bous cada migdia. La Penya Ensapats i Joves Canareus ofereixen als assistents diverses degustacions gastronòmiques durant l'acte taurí.

A la tarda, l'activitat taurina es trasllada a la plaça de bous, ubicada entre la circumval·lació i el camí de Vinaròs. A la nit, és l'escenari del bou embolat. Al costat de la plaça s'instal·len diverses paradetes. Les colles dels cadafals també es porten el seu menjar (sovint carn torrada) i passen la tarda amb un bon berenar.

Un dels actes tradicionals que es recupera, després d'un tímid intent abans de la pandèmia, és l'arribada dels bous al poble per la Serreta. Se celebra el dissabte 21 i recrea l'antiga transhumància, sortint des de Sòl de Riu, seguint antigues vies pecuàries, descansant a la pedrera i entrant per la Serreta (estribació de la serra de Montsià situada a tocar del Mirador), entrant al poble pels carrers Sant Ramon, Sant Pere, Camí Ample i la Bassa. Un recorregut que la gent més gran del poble encara recorda de quan els bous es feien al Camí Ample, veritable plaça major del nucli antic fa més de mig segle.

Ofrena floral a Sant Isidre Llaurador, ahir al matí, a la plaça del Mirador d'Alcanar, zona on es realitza la 'prova' dels bous cada migdia. FOTO: J. J. BUJ

Espectacles en família

Cada tarda s'han programat activitats infantils dins i fora del Centre Cívic, a més de dos sessions de contacontes, que tindran lloc el divendres dia 20 a la plaça de l'Ajuntament.

Anit va poder-se dur a terme l'esperada actuació de Quim Masferrer amb 'Bona gent', que ja s'havia ajornat en una altra ocasió, organitzada per l'Agrupació Musical Canareva, entitat que enguany celebra, com cal el seu 40è aniversari, una efemèride que també es va ajornar per la covid l'any 2020.

El sopar popular al carrer també es recupera el dijous dia 19 a l'avinguda Catalunya, al mòdic preu de dos euros. L'endemà a la nit destaca el concert del grup d'Altafulla Porto Bello i el dissabte a la mitjanit es realitzarà l'últim ball de gala.

Educació

Projecte de descoberta de la natura per als alumnes de Primària

REDACCIÓ
AMPOSTA

L'institut Montsià coordina la iniciativa, impulsada per la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament d'Amposta

Els alumnes de segon curs del Cicle Formatiu de Grau Superior (CFGS) d'Educació Infantil de l'Institut Montsià ha dissenyat i implantat el projecte 'Descoberta de la natura'. Una iniciativa que compta amb la col·laboració dels centres de primària d'Amposta, on els estudiants han posat en pràctica els coneixements adquirits i els xiquets i les xiquetes han descobert l'entorn natural de la ciutat.

El projecte, coordinat per les tutores del CFGS d'Educació Infantil, ha durat tot el curs escolar. Des de l'institut destaquen que «professorat i alumnat estem molt contents, ja que, amb accions com aquesta, els alumnes es veuen implicats en la comunitat amb la qual després treballaran, a més de poder veure els resultats reals d'un projecte teòric». A partir de l'estudi de les ubicacions, els futurs tècnics en educació infantil han buscat els llocs més adients i accessibles per dur a terme les activitats, on han participat escolars de P5 a 5è de primària, i que finalment s'han implementat al parc dels Xiribecs, al jardí del Bou i al Poble Nou del Delta.

Les activitats adreçades a alumnes de P5 a 5è d'educació primària s'han impartit en diversos espais del municipi. FOTO: AJUNTAMENT D'AMPOSTA

Les estudiants del cicle valoren la possibilitat de relacionar-se, també durant el curs, amb els infants. «Encara que potser hagués-sim necessitat una mica més de temps, ha estat un projecte que hem gaudit molt i els xiquets i xiquetes també han xalat. Entre les activitats, hem preparat un circuit d'agilitat, una recerca d'objectes amb una història al seu voltant... adaptem les activitats a cada edat», explica Paula, una de les estudiants. La seua companya de cicle formatiu Nerea afegeix que «de la teoria a la pràctica hi ha moltes coses que canvien, però això no es detecta fins que no apliquem activitats com aquesta».

Pla Educatiu d'Entorn

La regidora d'Educació de l'Ajuntament de la capital del Montsià, Núria Marco, destaca que aquesta col·laboració va sorgir com a proposta dels centres que formen part del Pla Educatiu d'Entorn d'Amposta. «Va ser una iniciativa molt ben rebuda per totes les parts i vam acordar que ho desenvoluparíem com a projecte de final de cicle», afirma Marco.

Per a la regidora ampostina, «la idea és que els xiquets i les xiquetes coneguin l'entorn natural des d'un punt de vista pedagògic». Núria Marco considera que «la voluntat és donar continuïtat a aquesta activitat i extrapolar-la a les famílies o amb altres recursos per poder disposar d'aquestes sortides fora de l'horari lectiu, potenciant les línies de treball de l'Educació 360».

Mitjà: Tarragona Ràdio
Publicat: 16/05/2022
Audiència: 11.425 Lectores
Edició: Digital
Valor: 24€
Secció:
URL: https://www.tarragonaradio.cat/tarragona-mante-loferta-...

Tarragona manté l'oferta de places a les llars d'infants municipals de cara al proper curs - Tarragona Ràdio - Notícies, programes i podcasts de Tarragona

powered by Advanced iFrame free. Get the Pro version on CodeCanyon.

Tarragona manté l'oferta de places a les llars d'infants municipals de cara al proper curs. Dilluns passat es va obrir el període de preinscripció i les sol·licituds arriben a bon ritme. L'IMET recorda que l'ordre en què es registren no és determinant però fa una crida a les famílies a presentar la documentació dins de termini.

La ciutat oferta unes 630 places a les escoles bressol, una xifra que no es mou respecte el curs actual. Des del dia 9, el procés de preinscripció està en marxa. Segons les dades de l'IMET corresponents a aquest divendres, ja han arribat 21 sol·licituds per nadons, on el total és de 32. Per I1 se n'han registrat 112 per ocupar 188 places i per I2 95, d'un total de 216. Habitualment, hi ha més demanda que oferta per les llars del centre de la ciutat i acostumen a quedar places lliures a les de Ponent i Sant Salvador.

A tot això, el que més puntua és estar empadronat a Tarragona, tenir germans/es al centre on s'opta o rebre la Renda Garantida de Ciutadania. D'altra banda, com a criteris complementaris hi ha, entre d'altres, que es tracti d'una família nombrosa o monoparental, discapacitat i es recupera el paràmetre que pare, mare o tutors treballin. Clàudia Aznar és la directora tècnica de l'IMET.

Les sol·licituds es poden presentar fins el 20 de maig, ja sigui via telemàtica o presencial. La primera llista sortirà l'1 de juny i a partir del 15 es coneixeran les assignacions dels alumnes.

Mitjà: Emporda. info
Publicat: 15/05/2022
Audiència: 88.072 Lectores
Edició: Digital
Valor: 109€
Secció:
URL: https://www.emporda.info/educacio/2022/05/15/l-institut...

L'Institut Cendrassos de Figueres llança el seu primer mini satèl·lit

D'uns 50 equips, només 18 representants van classificar-se per al llançament. L'equip, que es va presentar amb el nom de Kandrassos, estava format per **Jana Planas, Pep Roura, Dana Calugaru, Adrià Torrent, Nicolás Ortiz** que van comptar amb l'assessorament del seu mentor **Frede Luque**, professor de tecnologia del centre. Per a realitzar aquest projecte l'alumnat va fer una crida a partir de la plataforma Verkami a particulars i empreses de la comarca de l'Alt Empordà.

Van ser diversos els particulars i les empreses que van aportar fons, però només una a aconseguir que el seu logo anés als núvols amb el Cansat. Big Safebox Data especialistes en sistemes eficients de còpia de seguretat al Cloud a l'Alt Empordà va fer l'aportació suficient perquè el seu logo es gravés en el minisatèl·lit. Es tracta d'una empresa que destaca per la confidencialitat, eficiència i fiabilitat en tots els processos que implementen als seus clients.

Dissabte 7 de maig es va fer el llançament dels coets que portaven els minisatèl·lits construïts i programats per l'alumnat. **L'Equip Kandrassos** va aconseguir amb èxit la majoria de les seves missions: el seu cansat va desplegar el seu paracaigudes, va ser recuperat per l'equip i va emmagatzemar dades correctament. Ja es van fer via Meet l'exposició dels resultats de tots els equips i ara només cal esperar a saber qui serà el representant de Catalunya en la final de Granada els dies 24 i 25 de maig.

Enguany a la fase de Catalunya l'ha organitzat **l'Escola Superior d'Enginyeries Industrial, Aeroespacial i Audiovisual de Terrassa, de la Universitat Politècnica de Catalunya**, amb la col·laboració dels Departaments de la **Vicepresidència i Polítiques Digitals i Territori, i d'Educació** de la Generalitat de Catalunya i d'**ESERO Spain**.

Mitjà: Ara
Publicat: 15/05/2022
Edició: General
Secció: SOCIEDAD societat

Audiència: 98.000 Lectores
Difusió: 16.110 Ejemplares
Valor: 1.735€

REGLAMENT PER INTEGRAR LLARS D'INFANTS PRIVADES A LA PÚBLICA
L'Ajuntament de Barcelona ultima un reglament per integrar llars d'infants privades a la xarxa pública, segons va explicar ahir a *El Periódico* la comissionada d'Educació, Maria Truñó, que va defensar aquesta via per augmentar l'oferta municipal.

A LA PRESÓ PER UNA VIOLENTA DOBLE AGRESSIÓ HOMÒFOBA
Un jutjat de Barcelona va ordenar ahir l'ingrés a la presó d'un home de 43 anys que va ser arrestat per una doble agressió homòfoba a dos homes que passejaven per Barcelona. La parella va patir lesions i van necessitar punts de sutura.

reres considerades difícils. Impliquen dedicar-hi més anys i, per tant, és més temps sense treballar". En el cas de voler tenir feina, compaginar-la amb els estudis no és fàcil. La Berta Rovira, estudiant de nanotecnologia a la Universitat Autònoma de Barcelona, ha intentat treballar entre setmana, però "les classes al matí i les pràctiques de laboratori a la tarda" l'hi han fet molt difícil. "Ara faig de cambrera els caps de setmana", diu.

A qui beneficiarà?
"Ningú hauria de quedar fora de la universitat per motius econòmics. Amb la rebaixa, més estudiants s'atreviran a anar-hi", apunta Daniel Crespo, president de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP). Tant Daviu com Sacristán coincideixen que la rebaixa tindrà un impacte especialment positiu en els col·lectius que tenen dificultats econòmiques, tot i que la directora de l'observatori afegeix que "també caldria disposar de beques salari".

Calsamiglia, en canvi, no hi està d'acord. Segons la professora d'investigació a l'IPEG, la reducció beneficiarà les classes mitjanes i al-

Limitacions
Els factors socioeconòmics condicionen l'accés i l'elecció de la carrera dels joves

tes. "Seria millor agafar aquests diners i concentrar-los en beques que garanteixin la gratuïtat. Per a la gent que ja paga la universitat no és un limitador", planteja.

Sigui com sigui, per als sindicats aquestes beques són "insuficients". "En molts casos depenen de la teva mitjana, i les que s'atorguen segons la renda econòmica tampoc cobreixen a tothom", lamenta Daviu. En aquest sentit, la consellera Geis admet que l'escenari que "li agradaria és un sistema de beques més fort al país".

On encara hi ha marge per abaixar preus és en la segona matrícula, quan l'estudiant suspèn o no es presenta a una assignatura. "No em puc permetre suspendre", reconeix Rovira, que està becada. Tot i que no s'ha anunciat cap rebaixa específica per a aquests casos, Geis defensa que la reducció global en les taxes acabarà tenint un efecte "a la baixa" també en el cas de les segones matrícules.

"Els recàrrecs econòmics que s'apliquen actualment sancionen el baix rendiment acadèmic. Per què aquesta discriminació és econòmica?", es pregunta la presidenta de l'OSI. Daviu és contundent: "Cal eliminar aquest càstig econòmic, com es fa a la resta d'Europa". Per a la portaveu del SEPC, l'objectiu final és aconseguir la gratuïtat. "La rebaixa és un pas més, però encara estem lluny que l'educació superior sigui un dret", afirma.

Pedro Abrantes

INVESTIGADOR DE LA UNIVERSITAT DE LISBOA I ASSESSOR D'EDUCACIÓ DEL GOVERN PORTUGUÈS DEL 2016 AL 2020

"L'autonomia a les escoles va ser fonamental per a l'èxit de Portugal"

LAIA VICENS
BARCELONA

FRANCESC MELCION

Pedro Abrantes és un dels impulsors del programa portuguès Escola a Tempo Inteiro, que va ampliar l'horari d'obertura de les escoles perquè els infants hi fessin extraescolars gratuïtes. Es tracta d'una de les propostes educatives que han convertit Portugal en un dels referents educatius a Europa, i aquesta setmana la va presentar en unes jornades de l'Aliança Educació 360.

¿Està d'acord que es parli del "miracle educatiu" de Portugal?
No sé si parlaria de miracle, però sí que hi ha hagut un avanç molt important. És un orgull i alhora un tema de debat i d'investigació per entendre com s'ha aconseguit que fa 20 anys l'abandonament escolar fos massiu i els resultats a les proves internacionals fossin molt baixos i ara estiguem al nivell europeu en la majoria d'indicadors.

Què va passar perquè l'educació passés a ser una prioritat?
A finals dels 90 hi va haver alguns polítics que estaven obsessionats que l'educació era el gran problema de Portugal i que per desenvolupar-se econòmicament calia invertir-hi més. Es va crear un cert consens nacional al voltant que l'educació era fonamental per a l'èxit de Portugal. I també des de les aules es va anar generant un moviment pedagògic per treballar amb una perspectiva més inclusiva, pensant en com fer tirar endavant tots els alumnes.

Quins factors expliquen el canvi?
Hi va haver un canvi de paradigma perquè tots els programes educatius van concentrar-se en la idea que tots els alumnes tenen dret a l'èxit i l'aprenentatge i perquè es va generalitzar una cultura de treball compartit. L'administració, els municipis, els mestres van començar a treballar conjuntament. Ara hi ha més col·laboració, i el programa d'Escola a Tempo Inteiro és un exemple de com tenir una escola oberta a la comunitat i una comunitat que doni suport a l'escola.

En què consisteix el programa?
La xarxa pública, que acull el 90% dels alumnes, ofereix activitats gratuïtes de 9 h a 17 h. Els nens acaben les classes a les 15 h i després tenen unes hores d'activitats voluntàries. El 80% de les famílies hi porta els seus fills. Es contracten tècnics per impartir aquests tallers, que poden ser d'arts, esports, activitats experimentals... I ho pot organitzar l'escola, el municipi o una entitat de pares, perquè és un model flexible en què es busca quines necessitats hi ha a cada territori i qui pot organitzar activitats de més bona qualitat.

Cal molta inversió per fer això.
Els recursos no ho són tot. És cert que hi va haver inversió pública, comparat amb el que es feia unes dècades abans, i es van destinar molts diners europeus a millorar les instal·lacions de les escoles. Però quan ho compares amb Espanya o altres països, no és tan important la inversió total, sinó l'estabilitat dels programes educatius, que tinguin un abast nacional i de llarga durada, i que es puguin fer xarxes de col·laboració entre escoles, associacions i administracions. No és gens fàcil d'organitzar.

Quan els canvis es començaven a implantar, què deien els sindicats?
A Portugal també hi va haver tensió amb el govern però es va aconseguir que entenguessin que hi havia una necessitat social superior en alguns programes educatius clau. Tant l'administració com els sindicats van seguir discutint molts temes sobre carreres docents i hores laborals, però van veure que no es podien bloquejar iniciatives que aportaven coses fonamentals a la societat i als grups vulnerables.

Miracle
"Fa 20 anys l'abandonament escolar era massiu i ara estem a nivells europeus"

Enfocament
"És més important l'estabilitat dels programes que la inversió"

Quins programes eren els prioritaris?
A banda del de l'Escola a Tempo Inteiro, es va impulsar el pla nacional de lectura, el d'acció per les matemàtiques o el de ciència viva. Eren un conjunt de programes estructurals que van arribar a totes les escoles i cadascuna els aplicava a la seva manera.

De fet, es va donar molta autonomia als centres. Com va influir això en la millora educativa?
Va ser fonamental per a l'èxit educatiu. Fa 20 anys, moltes escoles deien que els seus alumnes suspenien pel context nacional, però donar-los autonomia va fer que tinguessin més responsabilitat sobre els seus resultats. Abans hi havia centres que no coneixien bé els seus indicadors, i ara, en canvi, estan pendents de com evolucionen. És cert que l'autonomia també té un risc, i és que els canvis no passin igual a totes les escoles i es generin desigualtats, però vist amb perspectiva podem considerar que va ser molt positiu per al sistema.

Mitjà: elperiodicodearagon.com
Publicat: 15/05/2022
Edició: Digital
Secció:
URL: https://www.elperiodicodearagon.com/sociedad/2022/05/15...
Audiència: 1.060.762 Lectores
Valor: 1.315€

Los detectives de la ESO: de las redes sociales al papel

En esta publicación, además, reflexiona sobre la profesión docente, la vocación y los mitos que quedan por desterrar: «**En este país cuando dices que eres maestro o profesor automáticamente tienes que pedir perdón por las vacaciones** de verano, por tener tardes y fines de semana libres. Pero este trabajo, si quieres hacerlo realmente bien y tienes vocación por enseñar, no termina nunca», cuenta Alejandro, **profesor de Geografía e Historia.**

Pero hasta llegar hasta aquí, hay un punto de partida y está en Brasil. Mientras asistía a un curso sobre el uso de las redes sociales en el aula, uno de los ponentes contó una experiencia llevada a cabo con unos alumnos brasileños de Primaria que le inspiró: "En 2011 ellos habían usado Twitter durante un par de semanas para mejorar su nivel de inglés buscando faltas de ortografía de famosos británicos y estadounidenses. **Me gustó tanto la idea que pensé en hacer algo similar,** pero ya no para el inglés, sino para mejorar nuestra propia lengua, ya que hay bastantes carencias a nivel ortográfico, no solo en los institutos, también en la sociedad en general", relata.

Calleja, Aitana, Chicote, Pedro Sánchez...

A la vuelta del curso se lo propuso a un grupo de **alumnos de 3º de ESO del IES Cuatro Villas de Berlanga (Badajoz)**, donde trabajaba como interino en aquel momento. "Se lo tomaron con mucho entusiasmo al saber que iban a usar las redes sociales, sobre todo Instagram, Twitter lo conocían menos. Y luego también por ver si algún famoso nos respondía", recuerda. Y con todo a favor, crearon las cuentas en ambas redes sociales y empezaron a seguir a multitud de personajes conocidos. **"Consideramos a las personas que tenían más de 20.000 seguidores, porque el objetivo era que nos respondieran, generar debates ortográficos** y tener repercusión buscando así la motivación de los estudiantes". Y tras la selección empezaron a leer sus muros y a buscar con lupa errores ortográficos.

Desarrolla otras experiencias: desde crear un país desde cero a perfiles de Instagram a personas históricos

Entre los cazados estuvieron **Iker Jiménez, Jesús Calleja, Chicote, Ramón Espinar, la cantante Aitana... y hasta el presidente del Gobierno, Pedro Sánchez**. "Nuestros comentarios eran siempre desde un punto vista constructivo". Y la mayoría de las respuestas eran amables y positivas, aunque también hubo casos negativos y fueron estos, precisamente, los que elevaron la popularidad de este grupo de alumnos **detectives de la gramática**. Es lo que ocurrió con Julia Medina, concursante de Operación Triunfo. "Nos respondió a una falta que le encontramos de una forma muy cortante y las redes explotaron contra nosotros. Su respuesta se hizo muy viral, hubo una oleada de gente que la felicitaba por darnos una lección a estos chicos tan prepotentes, pero luego llegó una segunda oleada de mensajes en contra de su respuesta y la de sus seguidores, de gente que valoraba que solo era un grupo de alumnos que estaba aprendiendo a través de las redes. Al final Julia Medina tuvo que volver a escribirnos para rebajar la tensión, dijo que era solo una broma y aquello se hizo más viral todavía e incluso salió en las revistas". Las dos caras de las redes, dice Galán: "Cualquier cosa se puede

interpretar de dos maneras totalmente distintas".

La iniciativa, a la que denominaron **Detectives de la ESO,** como las cuentas de las redes, fue un éxito y se llevó a cabo durante dos cursos con el mismo grupo de alumnos de 3º de ESO, que luego pasó a 4º, fuera del horario lectivo. "Lo hacíamos por las tardes, como una actividad extraescolar. **Era una forma de que en su tiempo libre usaran las redes sociales no solo para sus cosas, sino también como una herramienta didáctica".**

En ese tiempo gestionaron miles de mensajes a través de Twitter e Instagram y aprendieron mucho de ortografía. "A los alumnos lo que más ilusión les hacía era recibir una respuesta de un cantante, de un deportista, de actores o de personajes de 'Mujeres, hombres y viceversa', que lo seguían mucho". Y también **recuerdan con cariño un tuit de Arturo Pérez-Reverte aplaudiendo la actividad**. Además, el profesor, recompensaba la implicación de los alumnos sumando algunas décimas a las notas de sus exámenes o poniéndoles retos individuales o colectivos que siempre eran motivadores: llegar a los mil seguidores, lograr un número determinado de 'Me gustas' o respuestas...

Las cuentas, en 'stand by' a día de hoy

Pero tras dos años de exitosa experiencia, **los Detectives de la ESO cesaron su actividad con la llegada de la pandemia de covid** y las cuentas de las redes están, a día de hoy, en stand by. "Con el confinamiento y la enseñanza online las preocupaciones cambiaron y aparcamos la actividad". Luego Alejandro cambió de instituto al curso siguiente, **se marchó de Berlanga a Azuaga** y los alumnos no querían que sus cuentas siguieran sin ellos ni tampoco lograron que otro docente se implicara en el mismo instituto. "Pero no descarto en un futuro volver a reactivarla con una nueva hornada de alumnos si los estudiantes de Berlanga me dan su visto bueno", cuenta el docente.

Y mientras eso sucedía, Alejandro aceptó la propuesta de **algunas de las editoriales que habían contactado con él para que escribiera un libro sobre la exitosa experiencia viral** y en el que también se abordasen otros asuntos del mundo de la educación. Así, el libro está dividido en cuatro capítulos en los que además de contar al detalle la actividad de **esa peculiar brigada de la ortografía**, narra **otra de sus experiencias innovadoras** que ha llevado a las aulas: "La llamo los influencers de la historia y consiste en **crear perfiles de personajes históricos en Instagram** y abrir debates en torno a ellos". Y tiene otra iniciativa en marcha: un proyecto anual para crear en el aula países desde cero con sus leyes justas, su sistema económico y político viable, con relaciones con otros países y problemas de inmigración, terrorismo o nacionalismo, con su bandera, su himno...

"La educación necesita la mayor gente posible con vocación; ser docente tiene que ser el plan A"

En la publicación, asimismo, Galán ofrece recursos, como juegos y otras herramientas, para **fomentar entre los docentes la creatividad y la innovación: "En clase también es importante divertirse", dice**. Además, aborda su experiencia personal en el ámbito educativo, primero como alumno y luego como docente, y por último, reflexiona sobre asuntos polémicos del mundo de la educación como la enseñanza bilingüe, la idea de que los docentes trabajan poco, las evaluaciones, el nivel de confianza que se puede tener con un estudiante, la

vocación....

Y entre estas reflexiones, Galán está viendo que la enseñanza tradicional está siendo relegada por el uso de las tecnologías y más proyectos cooperativos, que fomentan el emprendimiento y la innovación. También que, como en otros ámbitos profesionales, hay gente sin vocación, personas con vocación y otras que la van perdiendo con el paso del tiempo y eso da mala fama a la profesión. "Con este libro intento que la gente que tiene dudas sobre dedicarse a la docencia sepa que si tienes vocación puedes disfrutar mucho, como es mi caso; es una profesión muy satisfactoria cuando ves progresar a tus alumnos. La educación necesita a la máxima gente vocacional posible. **Ser docente tiene que ser el plan A, no el B como lo considera mucha gente**".